

Missal

ทดลองอ่าน
อิงแอบ
ตะวัน

Let Home Sweet Home...
หวานใจในเรือนรัก

ทดลองอ่าน

อักษรีย์

Jamsai
ทดลองอ่าน

อ้อมอวน
Jamsai
อันเรย์
Home Sweet Home...
หนูน้อยเรือน้ำ

Jamsai
ทดลองอ่าน

"คืนนี้ย้ายไปนอนห้องผมด้วยนะ"

มือที่กำลังจับลูกบิดประตูของฉันทะงักก็ทันที หันขวับไปมองเขา... "ทำไมต้องย้าย"

"เราไม่ได้เป็นแค่สามีภรรยาในนามอีกแล้วนะดีดี" แซคเหมือนจงใจทำเสียงให้ฟังดูเซ็กซี่กว่าปกติ สายตาที่มองมาก็มีแววหยอกเย้าอย่างยั่วยวน ฉันต้องฮีบไว้แทบตายเพื่อที่จะไม่หิวจนเข้าทรุด

"แต่เราก็กำลังจะหย่ากันอยู่ดี"

"ใครจะหย่ากับคุณ"

"..."

"อยากหย่าก็ไปหย่ากับคนอื่น เพราะผมจะไม่หย่าด้วย"

อิจแอบตะวัน ชุด Home Sweet Home... ความใจในเรือนรัก

อัญชรัย เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2243-6

ภาพประกอบ Moises Fernandez Acosta / Shutterstock.com

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรรม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 339 บาท

Printed on Green Read Paper
www.facebook.com/greenreadpaper

คำนำ

สวัสดิ์ค่ะสาวๆ หลังจากทิ้งเวลาไปเกือบหนึ่งปี มาวันนี้ 'อัญชรีย์' นักเขียนคนเก่งของเราก็กลับมาพร้อมกับ 'อิงแอบตะวัน' นิยายเรื่องที่ห้าในชุด 'Home Sweet Home... หวานใจในเรือนรัก' พระเอกหน้าหล่อหุ่นล้ำคนนี้ก็ไม่ใช่ใครที่ไหน แต่เป็นหนุ่ม 'แซคคารี โลแกน' เจ้าพ่อลัทธิทริซึ่มที่จะมาปะทะกับ 'จิรวดี' หรือ 'ดีดี' เลขาฯ สาวมากความสามารถของพีไอซ์ ซึ่งถ้าหากเพื่อนๆ ยังจำได้ล่ะก็... คู่นี้เขาเคยโผล่มา 'อ๋อ' เราไว้ตั้งแต่ในเล่มก่อนแล้วล่ะค่ะ!

จากเดิมที่เคยแจ้งไว้ในเล่มก่อนๆ ว่านิยายชุด 'Home Sweet Home... หวานใจในเรือนรัก' จะมีด้วยกันทั้งหมดห้าเรื่อง ประกอบด้วย แสนรสรัก, ภัทติกามเทพ, เสพเสน่หา, วิวาท์สุดพริ้ง และอิงแอบตะวัน

มาวันนี้เลิฟมีข่าวดีจะมาแจ้งให้ทราบ เพราะมีเสียงเรียกร้องอย่างล้นหลามของแฟนๆ (และตัวเลิฟเองด้วย) ที่โดนใจความแสบสะบัดน่ารักสุดๆ จนอยากให้ 'ณชา' ลูกสาวคนโปรดของคุณพริ้งมีคู่อย่างพึ่ๆ เขาบ้าง แน่นอนค่ะว่าอัญชรีย์ก็ไม่ใจร้าย ให้สัญญาเป็นมั่นเหมาะว่าพวกเราใกล้จะได้ต้อนรับ 'ฝันดีว่ามีเธอ' เล่มปิดชุดอย่างเป็นทางการของแก๊งชะนีสายแข็ง ซึ่งเลิฟแอบกระซิบเลยว่า... 'ผู้ชายในฝัน' ของณชาจะปรากฏตัวในเล่มนี้ แต่เขาจะใช้พระเอกคนสุดท้ายที่เรารอดอยรีเปล่านั้น ต้องรอดติดตามกันได้ในปีหน้านะคะ

แต่ก่อนจะไปถึงความรักของณชานั้นเราไปลุ้นกันดีกว่า ว่าอะไรทำให้สาวดีดีเปลี่ยนใจจากยี้แซคสุดๆ กลายมาเป็น 'ดีง' หลงเขาหัวปักหัวปำ อะไรที่ทำให้คู่นี้ยอมแต่งงานกัน และ... ชีวิตหลังแต่งงานของทั้งคู่จะซุลมุนวุ่นวายหรือแซ่บฟินชวนจิกหอมอนขาดขนาดไหน เลิฟไม่ยอมสปอยล์มาก เอาเป็นว่า... เชิญพลิกหน้ากระดาษตามเลิฟไปมุดได้เพียงพวกเขาทั้งคู่คะ~

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์แจ่มใส

ประวัตินักเขียน

เนื่องจากพ่อ (คนแม่กลอง) ย้ายมาอยู่ที่บ้านเกิดแม่ (คนแม่เฒ่า) ดังนั้น 'อัญชรีย์' กับน้องสาวและน้องชายจึงเป็นชาวจังหวัดเชียงใหม่โดยกำเนิด โดยตอนนี้ก็มีหลานๆ ที่เป็นลูกๆ ของน้องชายและน้องสาวแล้วทั้งหมดหกคนด้วยกัน เป็นหลานชายห้า หลานสาวหนึ่ง

หลังจากจริงจังกับการอ่าน บวกกับการชอบขีดๆ เขียนๆ อะไรเล่นๆ ตามอารมณ์มาตั้งแต่เด็ก ก็ได้มาเริ่มเขียนนิยายอย่างจริงจังตั้งแต่ปี 2545 ได้รับโอกาสในการตีพิมพ์หนังสือเล่มแรกจากสำนักพิมพ์แจ่มใสในปี 2547 ปัจจุบันรวมแล้วออกผลงานกับสำนักพิมพ์แจ่มใสมาทั้งหมด 41 ชิ้น (ทั้งเรื่องสั้น เรื่องยาว และอิงแอบตะวันเป็นผลงานในลำดับที่ 41)

ในการเขียนนิยายแต่ละเรื่อง ส่วนใหญ่แล้วจุดเริ่มต้นมักเกิดขึ้นจากเห็นชีวิตผู้คนรอบข้าง แล้วเอาไปจินตนาการต่อ หลายครั้งต้องมีการสอบถามเพิ่มเติม บางทีใช้วิธีหาข้อมูลต่อเอง อาจมีการเพิ่มและตัดทอนบางส่วนออกเพื่อสีสันและความเหมาะสม แต่ทั้งนี้คนเขียนก็ต้องขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ส่งข้อมูลจากทุกรูปแบบเอาไว้ ณ ที่นี้ด้วยค่ะ

ที่สำคัญคือต้องขอบคุณคนอ่านทุกคนเป็นอย่างมาก ที่ทำให้คนเขียนมีกำลังใจทำงานเสมอมา ยังรอทุกกำลังใจและทุกความคิดเห็นอยู่เสมอค่ะ (อัญชรีย์, Ancharee : Twitter, Facebookfanpage, Instagram, Blogger, Jamsai.com, Jamplay.world)

อัญชรีย์

ลำนำกพิณพีแฉ่มไล ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย LOVE ได้ที่

www.facebook.com/lovebyjamsai

บทนำ

"นี่...อย่าบอกนะทีดี๊ ว่าเธอหลงรักแซคเข้าแล้ว!"

คุณพริ้งหรือ 'เพชรพริ้ง' มองผู้ชายที่ยืนคองสาวสวยทรงเขี้ยวระวางกับ หุ่นโชว์เสื้อสองนางซ้ายขวาอยู่ตรงมุมหนึ่งในห้องจัดเลี้ยงแห่งนั้น สลับกับ หันมาถลึงตาใส่ฉันพร้อมตั้งคำถามอย่างเอาเรื่อง...

"เปล่าค่ะ..." ฉันตอบเสียงเบา มองคนถามตาปริบๆ 'ทีดี๊' คือชื่อเล่น ส่วน 'จิรวดี' คือชื่อจริงของฉันเอง

"อย่าเขี้ยวนะเธอ ห้ามลืมเด็ดขาดว่าเขาเคยดูถูกเธอไว้ยังไง เขาว่าไงบ้างนะซี!" คุณพริ้งหันไปถามซี หรือ 'ศรีอาภา'

"ผมไม่กล้าเซจนลืมใส่คุณหรอก กลัวหัวแตก นมก็ไม่มี... แซคเขาว่าเขี้ยว" ซีให้คำตอบแบบใส่อารมณ์อย่างซัดถ้อยซัดคำ "แล้วตอนที่ทีดี๊ โดนแซงคิวแล้วไปแหวะผู้หญิงที่แซงคิวว่า...ถ้าไม่เห็นแก่ตัวก็แปลว่าโง่ แซคนี่รีบสวนทันทีเลยว่า...คนสวยเวลาเขาทำตัวเง่าบ้างบางที่มันก็น่ารัก น่าเอ็นดูดีออก อย่าไปอิจฉาเขาเลย... ด้วยล่ะค่ะคุณพริ้ง"

"ฮึ้ยยย พังแล้วขึ้นแทน ยิ่งมองหน้าเขาฉันยิ่งอยากเอาหอกคลิบโต้ไนต์ ไปเสียบปอดซ้ายทะลุปอดขวา เพราะหน้าเขาเหมือนชูเปอร์แมน..."

อย่าถามว่าภาคไหน เพราะทุกเวอร์ชันมันก็โครงหน้าเดียวกันหมด!"

"ใจเย็นค่ะคุณพริ้ง..." 'ณชา' รีบปราม *ซุ่นแม่ม* ของหล่อน "หนูว่า... พี่ดีดีไม่ได้คิดอะไรกับแซคหรอก เพราะพี่ดีดีรู้เรื่องชวนสยองของแซคดีทุกอย่าง แล้วดูจากสายตาละห้อยเมื่อกี้... มันก็เป็นแค่สายตาดิ่งทั่วไป อย่าลืมนะพี่ดีดีเคยไปถือป้ายไฟเชียร์แซคอยู่หน้าเวทีเดอะสเตจแอ็คเทอร์ รอปซิ่งด้วยนะคะ หนูว่า... น่าจะแค่ดิ่งแหละ"

"แค่ดิ่งเดอะสเตจแค่นั้นจริงๆ นะดีดี!" คุณพริ้งหันมาคาดค้อน

"เอ่อ... ค่ะ... ดีก็คิดว่าน่าจะแค่นั้น..."

จันว่า... นำเสียงตัวเองนี่มันฟังดูไม่ค่อยมั่นใจเอาซะเลย ทำไมเป็นแบบนี้...

บทที่ 1 มรดกก่อนโตพร้อมผู้หล่อล่า 1 อัตรา

"จะออกไปไหนกันหรือจะสาวจ"

"ป้ามัท... สวัสดิ์ค่า"

'สาวจ' ที่ว่าอันประกอบด้วยตัวฉัน ซี และแป้ง หรือ 'พรประภา' หันไปยกมือไหว้พลางขานรับคำทักทายของหญิงชราวัยเจ็ดสิบเศษๆ อย่างร่าเริงพร้อมเพรียงกัน พวกเราอยู่ในลิอบบี้ของ 'D-RISE CONDOMINIUM' ซึ่งเป็นที่พักอาศัยของตนเอง 'ป้ามัท' หรือ 'คุณยายมัทรี' นั่งอยู่ตรงโซฟาปรับแขกตัวหนึ่งตามลำพัง

ป้ามัทยังมีท่าทีกระฉับกระเฉงและแลดูสุขภาพดีอย่างเหลือเชื่อ แต่ฉันกับเพื่อน ๆ ยังจดจำได้ดีว่าตอนเจอแกครั้งแรกเมื่อสามสี่ปีก่อน ป้ามัทไม่ใช่คนที่ดูมีความสุขมากนัก แกดูเครียดและหม่นหมองอย่างหนัก แตกต่างจากตอนนั้นลิบลับ เนื่องจากมีปัญหาครอบครัวในระดับร้ายแรงอย่างเรื้อรังมายาวนานเกือบสามสิบปี จึงทำให้กลายเป็นคนมองโลกในแง่ร้ายและมีแต่ความตึงเครียดครอบงำตลอดเวลา แม้ว่าตอนนี้แกจะดูดีขึ้นจากเดิมมาก แต่พลังลบก็ยังมีหลงเหลือให้คนรอบข้างรู้สึกได้บ้าง...

"เรากำลังจะไปงานเลี้ยงรุ่นกันค่ะ" ฉันทอบ มองหญิงสูงวัยด้วยรอยยิ้มหวานละไม ฉันทไม่ได้ลำบากอะไรเลยในการที่ต้องพยายามแผ่แผ่ความรักความอบอุ่นให้แก่ป้ามัท หลังจากที่ป้าเคยพูดออกมาว่า...การอยู่ใกล้ฉันทำให้แกรู้สึกอบอุ่นหัวใจ ฉันทก็มีความสุขมากที่ได้ทำตัวเป็นประโยชน์ต่อคนแก่ผู้มีชีวิตอย่างเตี้ยวตายคนหนึ่ง และรู้สึกดีเสมอเมื่อสัมผัสได้ว่าป้ามัทรับรู้ถึงความรู้สึกดีๆ ของฉัน ซึ่งเพื่อเห็นแก่ความดูสาวเกินอายุของป้าฉันกับเพื่อนๆ จึงขออนุญาตเรียกกันว่า *ป้าแทนยาย* จุดนี้แกดูแฮปปี้มากเลยทีเดียว

"แล้ววันนี้คุณที่ออกไปไม่ไปส่งพวกหนูหรือจ๊ะ" ป้ามัทถามอย่างสงสัย

"หนูขอไว้เองล่ะค่ะ มันอีต๊อดทุกที่เวลาสามียายซีมาตามเทกแคร์อย่างใกล้ชิด ยิ่งตอนเราไปงานดั่ง ทั้งคอนเสิร์ต ทั้งแฟนมีต..." แป้งพูดพลางถอนใจเฮือกอย่างไม่คิดจะเก็บอาการเหนื่อยหน่ายสามีเพื่อนเอาไว้แค่นั้นใจ "ดูคอนฯ จบระหว่างทางกลับบ้านจะหวัดลูกแรงๆ ก็เกรงใจคุณที่อบที่มารับ ถ้าพี่เพื่อนไม่ใช่เจ้านายหนูก็ว่าไปอย่าง นี่เกร็งกันจนหวัดไม่ออก" ลูกที่ว่านั่นหมายถึงศิลปินเกาหลีที่เธอชื่นชอบ บางครั้งพวกเราก็ชอบอุปโลกน์ตัวเองเป็น *คุณแม่* ของศิลปินเพื่ออรรถรสในการดั่ง

"แต่พวกแกจะเลิกคบฉันเพราะคุณที่ออกไปไม่ได้ ลัญญาแล้วนะ" ซีรีบตักคอไว้ก่อน

"งั้นทำเมหนูไม่บอกสามีไปตรงๆ ละว่าไม่ต้องมาคอยรับส่ง เพื่อนอีต๊อด"

คนที่ได้รับคำแนะนำถึงกับยิ้มเจื่อน ออกอาการอึกอักเบาๆ

"ซินบอกไปสามีนางก็จะน้อยใจเอานะสิคะ เตี้ยวก็จะหาว่าเมียรำคาญเมียไม่รัก เมียสนใจแต่เพื่อน สนใจแต่สามีมโนมากกว่าสามีตัวจริง แค่คุณที่อบเขายอมตามใจไปปล่อยซีมาดั่งกับเพื่อนได้นี่ก็ถือว่าเป็นบุญของนางมากแล้ว พวกหนูเลยต้องยอมทนเพื่อเห็นแก่ความสุขและชีวิตคู่ของเพื่อน"

ฉันช่วยให้ความกระจ่างแทนศรีษ "อีกหน่อยซีก็ไม่มีเวลามาสนุกกับเราแล้วล่ะคะ เพราะตอนนี้นางท้องแล้ว พอมีลูกคงต้องลางการ"

"แค่ชั่วคราวล่ะยะ พอลูกโตฉันก็จะพาลูกไปตั้งด้วย" ศรีษ รีบบอก ส่วนป้ามัทพอได้ยินเรื่องที่ซีท้องก็เลยอุทานออกมาอย่างตื่นเต้นดีใจ ดวงตาที่เย็นชาเป็นนิลของแกส่องประกายระยับ ฉันเห็นแล้วรู้สึกใจฟูขึ้นมาทันที ความผูกพันตลอดสามปีของเราคงทำให้ฉันเห็นป้ามัทเป็นเหมือนญาติสนิทคนหนึ่ง... ป้ามัทรีบแสดงความยินดีกับว่าที่คุณแม่อย่างจริงใจ...

"แล้วนี่สามซีไม่ห่วงแยเลยหรือจะ ไม่ยิงตามประกบหนักกว่าเก่า?"

"โชคดีที่คุณที่อุปเขาพอจะมีเหตุผลละ รู้ว่าคนท้องไม่ใช่คนป่วยหนัก ไม่ต้องคอยประคบประหงม ก็เลยไม่ค่อยห้ามอะไรเสียมาก เพราะแค่ที่ห้ามๆ อยู่ไม่นานก็เยอะแล้วล่ะ" ฉันตอบพลางเหลือบมองศรีษ ยิ้มๆ เพราะรู้ว่าแม่คุณที่อุปจะยอมปล่อยภรรยาที่กำลังท้องกำลังใส่ให้ใช้ชีวิตได้อย่างตามสบาย แต่ลึกๆ แล้วเขาก็คงเป็นห่วงอย่างหนักอยู่นั่นเอง เพียงแต่พยายามยั้งใจตัวเองไม่ให้ก้าวกายเกินเหตุจนซีรำคาญ... ซึ่งเอาจริงๆ ศรีษ นางทั้งรักทั้งหลงสามียังกับอะไรดี คงไม่มีทางรำคาญอยู่แล้ว แล้วปกติคุณที่อุปเองก็งานยุ่งมาก การที่ภรรยาไม่มีวิธีหาความสุขง่ายๆ ในยามที่เขาไม่มีเวลาให้จึงน่าจะช่วยให้คุณที่อุปเบาใจไปได้บ้าง

"พวกหนูไปก่อนนะคะ แท้ก็ซีมาแล้ว" ซีบอกเมื่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคนหนึ่งผลักประตูเข้ามาในล็อบบี้แล้วส่งสัญญาณบอกพวกเธอเกี่ยวกับรถแท็กซี่ที่เพิ่งเข้ามาจอดเทียบ

"ไปเถอะจะ นี่ป้าก็รอแซคมารับอยู่ อีกสิบนาทีน่าจะมาถึง บอกแล้วว่าไม่ต้องมาก็ไม่ยอมฟัง ดีอะมาให้ได้ พักนี้ซักจะนำราคาขึ้นทุกวันเลยพ่อคนนี่เนี่ย!" ป้ามัทพูดถึงหลานชายคนเดียวด้วยสีหน้าเอือมระอาแกมขุ่นเคืองชัดเจน ซึ่งฉันก็ไม่แปลกใจเลย เพราะเป็นที่รู้จักกันมานานแล้วว่า ป้ามัทไม่ได้รักใคร่โยดีหลานชายคนเดียวอย่างแซคมามากนัก แต่ทว่าตอนนี้

ฉันพอจะจับสังเกตได้ว่าความซิงซังที่เคยมีอย่างท่วมท้นในใจของป้ามัท เริ่มจะลดน้อยถอยลงไปเรื่อยๆ อย่างเห็นได้ชัด พุดง่าย ๆ คือดูเหมือนจะค่อยๆ ใจอ่อนกับหลานรักมากขึ้นทุกที...

แต่อย่างไรก็ตาม ฉันมักจะอดตื่นเต้นไม่ได้ทุกทีที่ได้ยินป้ามัทเอ่ยถึงเขา สาเหตุก็เพราะฉันเป็นดั่งตัวขึงของแซคคารี โลแกน!

"อู๊ยยย... นี่แซคจะมาหรือคะ"

"ดีดี หุุดเตี้ยวัน เลิกทำท่าระริกระรี่เลยนะ!" ซีเบรกเสียงแหลมปรืด "ไปกันได้แล้ว ได้ยินชื่อผู้ชายแล้วหูฝั่งตาโตแบบนี้ได้ไง เตี้ยวเถอะ!"

ฉันทำหน้าเหลอหลาพลงหัวเราะเก๋ๆ ขยับแว่นตาเล็กน้อย รู้สึกขัดเขินกับการออกนอกหน้าของตัวเองนิดๆ เหมือนกัน แต่มันช่วยไม่ได้ นี่นา ก็ตอนนี้ฉันยังปลื้มแซคอยู่ อีกทั้งเมื่อไม่นานมานี้ฉันเคยคลั่งไคล้เขาในระดับโคมาอยู่หลายเดือนเลยละ จนกระทั่งเมื่อประมาณห้าเดือนก่อนหน้านี้ ก็มีสาเหตุบางอย่างมาทำให้อาการที่หนักหน่วงค่อยๆ หุเลเบาบางลงไปเรื่อยๆ

'แซคคารี โลแกน' หรือ 'แซค เดอะสเตจแอ็คเตอร์ ซีซั่น 1' เป็นชายหนุ่มหล่อล่ำลูกครึ่งไทย-อเมริกันที่ฉันปักใจไหลหลงมาตั้งแต่รอบคัดเลือกของ เดอะสเตจแอ็คเตอร์ ซีซั่น 1 รายการประกวดเรียลลิตี้คัดเลือกนักแสดงชายของค่ายวีรากรที่จบลงไปแล้วเมื่อราวห้าเดือนก่อน

แต่ครั้งนั้นแซคได้สร้างความเสียหายให้แก่รายการและต้นสังกัดอย่างวีรากรค่อนข้างสาหัส ด้วยการทิ้งเวทีการประกวดและการประกาศผลในรอบสุดท้ายไปอย่างไม่ไยดี ทั้งที่เขาเป็นหนึ่งในสี่ของผู้เข้ารอบชิงแท้ๆ ภายหลังได้มีข่าวลือถึงขนาดที่ว่าจริง ๆ แล้วแซคเป็นผู้ที่จะได้รับชัยชนะในรายการนี้ด้วยซ้ำ แต่ด้วยความที่เขาทิ้งการประกวดไปต่างประเทศก่อนถึงวันประกาศผลบนเวทีรอบสุดท้ายแคว้นเดียว ซึ่งวันประกาศผลจะมีการถ่ายทอดสดผ่านโทรทัศน์ด้วย จึงทำให้ทางรายการต้องเปลี่ยนตัวผู้ชนะ

เป็นคนอื่นแทนอย่างกะทันหัน สร้างความโกลาหลให้กับทุกฝ่ายเป็นอย่างมาก กลายเป็นปัญหาใหญ่ที่ทำให้ 'บุรัสร' หรือ 'คุณโบว์' ผู้บริหารแห่งวีรากรกรุ๊ป ซึ่งนั่งแท่นเป็นผู้จัดการการเคอะสเตรจต้องกุมขมับด้วยความเครียด

แซคฉีกสัญญาของวีรากรอย่างไร้เยื่อใยและเรียกได้ว่าไร้ความรับผิดชอบ อย่างสิ้นเชิง โดยยอมจ่ายค่าปรับฐานละเมิดสัญญาเป็นเงินก้อนโตอย่างไม่อิดออดและไม่ต่อรองใดๆ ทั้งสิ้น จนทำให้เขาถูกวิพากษ์วิจารณ์และโดนประณามอย่างหนัก

ทว่าทั้งที่เห็นชัดๆ ว่าเขามีพฤติกรรมที่ไม่น่ารัก แต่ฉันกลับยังชื่นชอบเขาในฐานะแฟนคลับเคอะสเตรจไม่ยอมเลิกรามาจนถึงทุกวันนี้ แม้อาการคลั่งไคล้จะบรรเทาลงไปจากช่วงแรกมากแล้ว...แต่ความประทับใจก็ยังคงหลงเหลืออยู่ไม่น้อย จึงเป็นเหตุให้เพื่อนๆ ในกลุ่มพากันขัดหูขวางตาเป็นอย่างมาก ยิ่งถ้าแซคเป็นแค่ไอ้ดอลทั่วๆ ไปเพื่อนคงไม่ทำอะไร แต่ที่เขาเป็นคนที่อยู่ในแวดวงสังคมของบรรดาสามีเพื่อนๆ ฉันด้วย ทั้งยังเป็นผู้ชายที่เพื่อนในกลุ่มของฉันมีอคติอย่างแรงกล้า

แม้ว่าภายหลังจะมีข้อมูลออกมาชี้แจงการกระทำของแซคว่าสาเหตุที่ทำให้ต้องทิ้งเวทีการประกวดไปอย่างกะทันหันก็เนื่องมาจากผู้เป็นแม่ที่อยู่ต่างประเทศในขณะนั้นประสบอุบัติเหตุรถชนบาดเจ็บสาหัส ทว่าถึงกระนั้นคุณโบว์ก็ประกาศชัดเจนไปแล้วว่าจะไม่ให้อภัยและไม่ให้ออกสาเขาอีกแล้ว ตั้งแต่ไปต่างประเทศคราวนั้นแซคก็ได้ห่างหายจากวงการบันเทิงไปจนกระทั่งตอนนี้...

"อย่าถือสาเลยนะ ฉันเป็นติ่งแซคนี่นา มันก็ต้องมีตื่นตันทันบ้างสิ" ฉันออกตัวเสียงอ่อย รู้ดีว่าซีเกลียดแซคมากแค่ไหน เนื่องจากซีเป็นภรรยาคุณท็อป ซึ่งคุณท็อปเป็นพี่ชายคุณโบว์ ทั้งยังเป็นผู้บริหารระดับสูงของวีรากรกรุ๊ป ทำให้ซีเป็นเตี๊อดเป็นแค้นแทนสามีและคุณโบว์อย่างยิ่งเมื่อคราวที่แซคสร้างความเสียหายแก่เคอะสเตรจ...

"ป่าเองก็เดือนหลายครั้งแล้วนะดีดี ว่าผู้ชายพรรคนั้นไม่คู่ควรกับการที่คนดี ๆ อย่างหนูจะไปชอบ อย่าไปรู้สึกดีด้วยไม่ว่าจะในฐานะอะไรก็ตาม" ป่ามัทักเตือนฉันด้วยน้ำเสียงดุๆ หน้าตาเคร่งเครียดจริงจัง "แซคเป็นพวกรักง่ายหน่ายเร็วไม่ต่างอะไรจากพ่อแม่เขาหรอก ที่สำคัญเขาเหมือนคุณตาเขามาก...เจ้าชู้ไม่เลือกหน้า ดูจากข่าวฉาวของเขาที่ถูกชุดออกมาในช่วงที่ประกวดเดอะสเตจสิ มีแต่เรื่องชู้สาวที่น่ารังเกียจทั้งนั้น ถ้าหนูไม่อยากจะทุกขใจอย่างที่ป่าเคยเป็นเพราะคุณตาของแซค ก็ไม่ควรไปยุ่งกับผู้ชายเจ้าชู้อย่างเจ้านั้นเด็ดขาด"

"โอ้... ป่ามัทคะ ดีแคตั้งเขาจากเดอะสเตจ ไม่ได้จริงจังขั้นนั้น ก่อนเขาประกวดเดอะสเตจดีก็ไม่เคยสนใจเขาเลย เพราะดีเองก็เป็นคนหนึ่งารู้พฤติกรรมแยๆ ของเขาดีที่สุดในที่สุด เพราะเขาเป็นเพื่อนสนิทเจ้านายดี"

ที่ฉันรู้เรื่องเลื่อมเสียของเขาแทบทุกอย่างโดยละเอียดมาตั้งแต่ก่อนลงประกวดเดอะสเตจ ก็เพราะฉันเป็นเลขชาย ส่วนตัวของคุณ 'นริศ' หรือคุณ 'ไอซ์' และคุณไอซ์เป็นเพื่อนรุ่นพี่ที่สนิทกับแซคมาก ถึงแซคจะอายุน้อยกว่าคุณไอซ์หลายปีแต่ก็สนิทสนมเหมือนเพื่อนรุ่นเดียวกัน ทั้งพวกเขา ยังลงทุนในธุรกิจหลายประเภทร่วมกัน การทำงานให้คุณไอซ์อาจจะทำให้ฉันรับรู้มาตลอดว่าแซคเป็นหนึ่งในนักลงทุนรุ่นใหม่ไฟแรงที่สามารถวิเคราะห์การตลาดได้แบบไม่เคยผิดพลาด และเลือกลงทุนได้อย่างถูกต้องเสมอ แต่การที่เขาสนิทกับคุณไอซ์มันก็ทำให้ฉันได้มีโอกาสรู้เห็นพฤติกรรมอันเหลวแหลกของแซคอย่างใกล้ชิดด้วยเช่นกัน

"ดีมาโดนใจคาแรกเตอร์ก็ตอนที่เขาประกวดเดอะสเตจ มันจึงไม่มีอะไรมากไปกว่าอารมณ์ของตึงคนหนึ่ง เชื่อดีสิคะ" ฉันพยายามอธิบายเสียงเข้มกว่าปกติ

"แต่การเห็นผู้ชายแบบนั้นเป็นไอดอล มันไม่น่ารักเลยนะจะคนดี" ป่ามัทพูดเสียงหวานแต่ทำตาตุ๋น โดยรวมเลยถือเป็นการตำหนิแรงๆ

"ยังงัยป้าก็อยากให้นุเล็กชื่นชมเขาไม่ว่าจะในฐานะอะไรก็ตาม"

"แหม แต่ถึงจะคิดว่าเขาน่ารักมาก และดีก็ชอบจนมั่นใจว่ารับข้อเสียเขาได้ทุกอย่าง แต่ก็คงไม่เอาเขามาเป็นแบบอย่างไปทุกเรื่องหรอกคะ ป้ามทอย่าห่วงเลย" ฉันออกตัวพลางหัวเราะ

"ยังงัยป้าจะพยายามเชื่อหนู แต่ตอนนี้พวกหนูไปกันได้แล้วล่ะลูก ไว้เราค่อยมาคุยกันนะ" ป้ามทบอกพลางโบกมือไล่เมื่อเห็นว่าเราปล่อยให้แท็กซีรอนานแล้ว

พอเข้านั่งประจำที่ในแท็กซี ฉันก็ถูกเพื่อนสัมภาษณ์เรื่องแซคทันที...

"นี่แซคกลับจากเมืองนอกแล้วหรือดีดี ตั้งแต่เมื่อไหร่" แบ่งถามด้วยความสนใจ "คุณโบว์รู้อย่างนี้" แบ่งเป็นเลขชาย ส่วนตัวของคุณโบว์ พอถามฉันเสร็จก็หันไปทางซี "คุณทีอปล่ะ...รู้อีหม"

"ไม่รู้เหมือนกัน ไม่ได้คุยเรื่องนี้กับเขาเลย" ซีส่ายหน้าตอบอย่างไม่สนใจนัก อารมณ์เกลียดแซคของซีคงเบาบางไปพอสมควรแล้วถ้าเทียบกับตอนที่เกิดเรื่องใหม่ๆ

"เขาน่าจะกลับมาได้สักสองอาทิตย์ ตั้งแต่ทิ้งเวทีเดอะสเตจเขาก็ไปๆ มาๆ ตลอดนะ เพราะต้องกลับมาดูงานที่ทิ้งไว้ให้ผู้ชายช่วยทางนี้จัดการแทนด้วย แต่รอบนี้ดูเหมือนแซคจะกลับมาอยู่ยาวเลย คุณโบว์กับคุณทีอปทราบริเปล่า อันนี้ฉันไม่รู้ แต่คุณพริ้งกับคุณไอซ์นะรู้อแล้ว" ฉันให้ความกระจ่างแก่เพื่อน "เพราะสองสามวันก่อนนี้แซคเพิ่งไปหาคุณไอซ์ที่ออฟฟิศ ฉันนี่ตื่นตื่นแทบตายตอนเห็นหน้าเขา ไม่ได้เจอมาตั้งสี่ห้าเดือน กลับมารอบนี้แซคก็ยิ่งหล่อล้ำและเซ็กซี่หัวจดเท้าไม่เปลี่ยนสักนิด แต่ว่านะ...ท่าทางเขาดูร้ายกาจกว่าเมื่อก่อนบอกไม่ถูก หน้าตาดูเหวี่ยงๆ ชี้หูตึงหงิด และเย็นชาพิกล ทั้งที่ตอนที่ประกวดเดอะสเตจเขาอุตส่าห์เปลี่ยนไปมากแล้วแท้ๆ ทั้งยิ้มเก่ง พุดมากขึ้น ชี้เล่น กวนประสาทมากกว่าเดิม ท่าทางรวมๆ

ก็ดูเป็นมิตร"

ฉันเล่าพลางนึกถึงวันที่เขามาขอพบคุณไอซ์ที่ออฟฟิศ

"แต่ก็ไม่รู้นะ... วันนั้นที่มาออฟฟิศคุณไอซ์เขาอาจจะดูบึ้งๆ ตึงๆ ผิดปกติเพราะว่าอยู่ต่อหน้าฉันก็ได้ ก็เขาเกลียดฉันยังกับอะไรดี..."

ช่วงแรกนั้นแซคเปิดตัวในรายการเดอะสเตจด้วยบุคลิกที่ค่อนข้างนิ่ง และเงียบขรึมจนดูขี้เก๊กกว่าคนอื่นเขา ทำทางเหมือนกับคนที่โดนบังคับ หรือถูกเคี่ยวเข็ญให้ลงประกวดโดยไม่เต็มใจ (ซึ่งมันก็มีส่วนจริงอยู่บ้าง นิดหน่อย) ทั้งยังชอบใช้สายตาแบบแบดบอยเท่ๆ คุลๆ มองใครต่อใคร จนทำให้ผู้หญิงอ่อนระทวยกันถ้วนหน้า แต่แม้จะพูดน้อยหากพพูดออกมา แต่ละทีก็มีฝีปากค่อนข้างจัดจ้านและกวนประสาทได้น่ารักมาก เขายิ้มไม่เก่งเท่าไรถ้าเทียบกับผู้ชายประกวดรายอื่น แต่พอหัวเราะหรือยิ้มทีก็สะกดทุกสายตาและเหมือนจะทำให้โลกหยุดหมุนไปเลย เขาอาจจะค่อนข้างนิ่ง ... แต่กลับมีเซ็กซ์แอฟที่ลรუნแรงจนรู้สึกได้ชัด ความสามารถในการแสดงของเขาไม่ได้ดีที่ลุดต่ำกว่าคู่แข่งในรายการทั้งหมด แต่เมื่อมันรวมเข้ากับความเป็นตัวตนในแบบของเขาแล้วแซคก็กลายเป็นผู้ชายที่มีเสน่ห์น่าค้นหาอย่างประหลาด เขากลายเป็นฮีโร่สำคัญอย่างหนึ่งของรายการเดอะสเตจที่ดึงดูดผู้ชมได้อย่างไม่น่าเชื่อ

ความตือตึงและเอาแต่ใจอย่างหน้าตาเฉยในบางครั้งของเขา ที่เหมือนจะไม่แคร์กระแสต่อต้านจากผู้ชมเลยนั้น มันกลับกลายเป็นสิ่งที่น่ารักสำหรับผู้ชมจำนวนมากโดยเฉพาะในกลุ่มชะนีและแก๊งกวาง ดังนั้นพฤติกรรมบางอย่างแทนที่จะถูกด่ายับ ดันกลายเป็นว่ามีแต่คนหมั่นไส้ในเชิงเอ็นดู และพร้อมจะสปอยล์จนเขายังเสียนิสัยขึ้นไปอีก แล้วยิ่งการทำตัวยิววนด้วยท่าทีกวนๆ กับคำพูดคำจาจิกกัดเสียดสีอย่างหน้าตาขของเขา ก็มักสร้างกระแสทางโซเชียลไปในเชิงตลกขบขันทุกครั้งไป ซึ่งฉันสังเกตเห็นว่าทุกคำที่เขาพูดออกมานั้นจริงๆ แล้วล้วนผ่านการกลั่นกรองอย่างดีและคำหนึ่งถึงผล

ที่จะตามมาอย่างรอบคอบ...

สรุปแล้วทุกสิ่งทุกอย่างของแซคในรายการเดอะสเตจ มันมีความลงตัวอย่างประหลาดและเป็นธรรมชาติเสียจนกลายเป็นเสน่ห์เฉพาะตัวที่ไม่อาจมองหาได้จากใครอื่นอีก ผู้ชมจึงตกหลุมรักและทำให้ฉันกลายเป็นแฟนคลับที่ต้องตามเชียร์เขาตลอดการแข่งขันอย่างเหนียวแน่น จนแทบจะลืมอดีตและตัวตนในแง่ลบอีกด้านหนึ่งของแซคที่ฉันเคยรู้จักมาก่อนไปเสียสนิท

คุณโบว์ช่วยสร้างสตอรี่ให้แซคในการเข้าประกวดเดอะสเตจครั้งนั้นว่า แซคกับ 'เอริก' เป็นเพื่อนสนิทที่ชอบหาเรื่องเอาชนะคะคานกันมาโดยตลอด เมื่อแซคถูกเอริกทำให้ลงประกวดรายการนี้กับเขา แซคที่เป็นนักธุรกิจรุ่นใหม่ไฟแรงทั้งยังเป็นทายาทนักธุรกิจใหญ่รายหนึ่ง จึงตัดสินใจรับคำท้าของเพื่อนอย่างไม่ลังเล แนนอนว่ากรณีนี้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ในตอนแรกว่า แซคก็แค่เด็กเส้นที่ถูกดึงมาร่วมรายการโดยไม่ได้จริงจังกับการประกวดเหมือนคนอื่นๆ แต่คุณโบว์ก็สามารถกอบกู้สถานการณ์ครั้งนั้นได้ง่ายๆ ด้วยการให้เอริกโพสต์ข้อความทางโซเชียลมีเดียว่า...

'อย่าด่วนสรุปใครจากเหตุผลเพียงข้อเดียวที่คุณได้ยินมา เพราะมันยังมีสิ่งที่คุณไม่เคยได้ยินอยู่อีกหลายข้อ'

ส่วนแซคก็กลับตอบโต้การถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักในคราวนั้นด้วยความเงิบ ซึ่งทั้งหมดนี้ได้พลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสได้อย่างง่ายดายไม่น่าเชื่อ เพราะคนส่วนใหญ่รู้สึกดีต่อปฏิกิริยาตอบสนองดังกล่าวของแซคและเอริก รวมถึงรายการเดอะสเตจด้วย ทำให้ทั้งหมดยิ่งได้รับคะแนนนิยมเพิ่มขึ้น แต่แล้วทุกอย่างก็พังพินาศลงอย่างไม่เป็นท่าในวันที่แซคทิ้งเวทีการประกวดไปหาแม่ที่บาดเจ็บปางตายจากอุบัติเหตุร้ายแรง คนที่เกลียดและหมั่นไส้เขาเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว รวมถึงคนที่ไม่ได้รักเขาจริงมาตั้งแต่ต้นต่างก็ได้ที่เชื่อมโยงเรื่องราวและโจมตีเพื่อขยี้เหตุการณ์ทั้งหมดให้เสียหายบานปลายอย่างเมามัน

"แต่ไม่รู้สิ...ฉันว่าตอนนี้แซคมีออร่าแบบบอยหนักกว่าเดิมอีกอะ เข้มขึ้นนิดๆ เครียดลึกลงๆ เหงี้ยวหนอยๆ เหมือนคนที่มีเรื่องอะไรอยู่ในใจ แต่สายตาคุณล่ายจะมีความอ่อนไหวบอกไม่ถูก ดูรวมๆ แล้วน่ารักมากเลย..."

"นี่! แกอย่าเวีนเว้อถึงผู้ชายแล้วเคลิ้มแบบนี้ได้ไหมดีดี ขอเนื่อๆ เน้นๆ ว่าเขาไปหาคุณนริศทำไม แล้วเขาพูดอะไรให้ฟังบ้าง เขาจะเอาไปต่อกับวงการบันเทิง เฟ็งเคลียร์เรื่องครอบครัวเขาที่เมืองนอกเสร็จแล้วเลยกลับมา... หรืออะไรยังไง" แบ่งเบรกฉันแล้วถามต่อเป็นชุด

"เรื่องพวกนั้นเขาจะมาเล่าให้ฉันฟังได้ไงเล่า แล้ววันนั้นเขาก็ไม่ได้เจอคุณไอซ์กับคุณพริ้งด้วย แซคกลับไปโดยไม่ได้อะไรเลย ตอนนั้นคุณไอซ์ให้ฉันไล่แซคกลับไปก่อนเพราะคุณพริ้งอยู่ที่ออฟฟิศด้วย"

เป็นที่รู้กันว่าคุณพริ้งไม่ชอบแซคเป็นการส่วนตัว จะว่าไปแล้วเธอก็เกลียดแซคเสียยิ่งกว่าที่คุณโบว์และซีเกลียดเขาด้วยซ้ำ คุณโบว์กับซีไม่พอใจเรื่องที่แซคสร้างความเสียหายให้กับเดอะสเตจ...สืบเนื่องไปถึงธุรกิจของวิรากร ในขณะที่คุณพริ้งรังเกียจแซคสุดๆ เพราะปีที่แล้วก่อนจะลงประกวดเดอะสเตจ แซคเคยถือวิสาสะพานางแบบสาวสองรายไปสนุกสุดเหวี่ยงกันบนเตียงที่บ้านเธอโดยไม่ได้รับอนุญาต จนทำให้เธอสติแตกเพราะเข้าใจผิดคิดว่าคุณไอซ์ร่วมวงกับเขาด้วย

ฉันรู้เรื่องเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศอันโลดโผนดังกล่าวดังของแซคมานานแล้ว ครั้งแรกๆ ที่เห็นกับตาว่าเขามีเซ็กซ์กับผู้หญิงทีละสองคนพร้อมกันคือเมื่อคราวที่ฉันตามคุณไอซ์ไปประชุมต่างจังหวัดเมื่อราวหนึ่งปีครึ่งก่อนหน้านั้น แซคไปประชุมด้วยในฐานะตัวแทนบริษัทคู่ค้ากับธุรกิจประเภทหนึ่งของคุณไอซ์ ตอนนั้นฉันวิ่งุ่นตามหาเจ้านายตัวเองอยู่ แต่ดันทะเล่อทะล่าเข้าวิลล่าผิดหลัง ไปเจอแซคกำลังเรีงรักอย่างเร่าร้อนกับผู้หญิงสองคนในสระว่ายน้ำส่วนตัว เขาโกรธมากเมื่อนฉันผลุนผลันเข้าไปโดย

ไม่ได้รับเชิญ แต่สีหน้าเขาตอนนั้นแทบไม่เปลี่ยนแปลง...ฉันจำได้ติดตา แชคแค่สบตาดำแล้วไล่ฉันออกจากห้องยังกับหมูกับหมา โดยที่ไม่คิดจะ ยุติกิจกรรมทางเพศที่กำลังดำเนินอยู่เลยด้วยซ้ำ ผู้หญิงสองคนที่อยู่กับเขาก็เช่นกัน พวกเขาดูเหมือนจะไม่อายและแทบไม่รู้สึกรังเกียจอะไรเลย คนที่เสียมารยาทอย่างฉันจึงเป็นฝ่ายที่ต้องอับอายและช็อกจนตัวแข็งเป็นหิน แทน

อาจเพราะตอนนั้นฉันยังไม่ได้เริ่มเป็นแฟนคลับแชค ฉันรู้จักเขาแค่ในฐานะเพื่อนในกลุ่มของเจ้านายตัวเองเท่านั้น จึงไม่ได้รู้สึกอะไรมากไปกว่าแค่ตกตะลึงและคิดว่าเขาเป็นผู้ชายที่โคตรน่ากลัวจนขนหัวลุก ทั้งที่ก่อนหน้านี้ฉันคิดว่าเขาเป็นคนดีและแสนจะน่ารัก... แต่ถ้าจะบอกว่าฉันเป็นคนใจแคบและมีนิสัยชอบเหยียดชาวบ้าน...มันก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ นั่นแหละ เพราะตอนที่เห็นภาพการเรีงรักอย่างนอกกรอบของแชคคราวนั้น ฉันรู้สึกผิดหวังในตัวเขาและขยะแขยงเขาสุดๆ เลยล่ะ!

"ไหนป้ามัทบอกว่าเกลียดลูกสาวกับหลานชายแบบไม่คิดจะเผาผีกันเลยในชาตินี้ แล้วทำไมอยู่ๆ วันนี้เขาถึงจะมารับป้ามัทไปข้างนอกได้" ซีตามอย่างอดสงสัยไม่ได้ "เขากลับมาญาติดีกันแล้วหรือ"

"ก็ไม่เชิงหรอก ฉันยังเห็นป้ามัททำท่าตั้งแงรังเกียจและด่าเขาให้ฉันฟังอยู่บ่อยๆ เหมือนเดิม แต่ก็คงตามประสาคนแก่ละมั้ง ไม่ว่าจะไปสุดท้ายก็ตัดลูกตัดหลานไม่ขาด แต่ก็ยังไม่วายปากอย่างใจอย่าง สำหรับคนแก่...การอยู่คนเดียวมันเหงามากนะ ป้ามัทเป็นคนน่าสงสาร มีเงินเยอะแยะแต่กลับไม่เคยมีความสุขเลย ถึงสามีกับลูกสาวจะเคยทำร้ายจิตใจแก่มากขนาดไหน แต่ตอนนี้แกก็คงอดใจอ่อนกับหลานชายคนเดียวไม่ได้ว่ากันตามจริงแล้วตัวแชคเองก็ไม่ได้ทำผิดอะไรต่อป้ามัท ป้ามัทคงใจแข็งกับแชคมาตลอดเพราะคดีฟ้องร้องที่ยืดเยื้อมานานมันเตือนใจให้แกเกลียดชังทุกคนที่เกี่ยวข้อง พอคดีจบ...ตอนนี้แกเลยเริ่มใจอ่อน ถึงจะยังปากแข็ง

ขนาดนั้นก็เถอะ"

ป้ามัทเป็นแม่แท้ๆ ของ 'มิรันตี' หรือ 'มิเรนต้า' คุณแม่ของแซค มิรันตีหนีตามพ่อของแซคไปตั้งแต่เธออายุได้ยี่สิบปี ตอนนั้นมิรันตียังเป็น นักศึกษามหาวิทยาลัย เป็นความรักความภักดีของพ่อกับแม่ที่เป็นถึง เศรษฐีใหญ่มีหน้ามีตาในสังคม และมิรันตีก็มีคู่หมั้นเป็นคนในระดับสังคม เดียวกันอยู่แล้วด้วย การที่อยู่ๆ เธอก็หนีตามชายชาวต่างชาติที่ไม่มีใคร รู้หัวนอนปลายเท้าไป จึงนับเป็นการทิ้งปัญหาและความอับอายขายหน้า ไว้ให้พ่อแม่อย่างมหาศาล

หลังจากเหตุการณ์ดังกล่าว ชีวิตแต่งงานของป้ามัทกับ 'คุณสรรเสริญ' ผู้เป็นสามีก็ไม่เคยเป็นสุขอีกเลย พวกเขาไม่เรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน ตลอดเวลา ครอบครัวยุเหมือนเกิดรอยร้าวที่ยากจะประสานจนปราศจาก ความสุขเรื่อยมา ระหว่างที่มีปัญหาจนทั้งสองคนตัดสินใจแยกกันอยู่นั้น คุณสรรเสริญได้ไปมีภรรยาบ่อยคนหนึ่ง กว่าป้ามัทจะรู้เรื่องก็ตอนที่สามี ของแกมีลูกกับบ้านเล็กแล้วถึงสองคน และเขาก็กลับมาเผชิญหน้าเพื่อ ขอหย่าพร้อมขอแบ่งทรัพย์สินทั้งหมดครึ่งหนึ่ง แต่ป้ามัทไม่ยอมรับข้อตกลง ดังกล่าว ทั้งไม่ยอมหย่าและไม่ยอมให้ทรัพย์สินสมบัติส่วนใดส่วนหนึ่งตกไป ถึงมือภรรยาบ่อยและลูกเด็ดขาด เพราะป้ามัทถือว่าทรัพย์สินส่วนใหญ่ มีต้นทุนมาจากครอบครัวทางฝั่งป้ามัทเอง อีกทั้งตั้งแต่แต่งงานกันมา ป้ามัทก็เป็นฝ่ายที่ทำงานหนักและมีส่วนทำให้ทรัพย์สินงอกเงยขึ้นมากกว่า ในส่วนของคุณสรรเสริญ

ดังนั้นคุณสรรเสริญจึงเป็นโจทก์ยื่นฟ้องหย่าจากเหตุที่ทั้งคู่ได้แยกกัน อยู่มากกว่าสามปี พร้อมกับฟ้องแบ่งสินสมรสคนละครึ่ง ซึ่งป้ามัทก็ได้ ดำเนินการฟ้องกลับทั้งสามและเมียบ่อยเช่นกัน แต่ตัวป้ามัทเองก็ต้องตกเป็น จำเลยในคดีอย่างยืดเยื้อยาวนานกว่ายี่สิบปี จนกระทั่งคดีทั้งหมดที่ยื่นฟ้องกัน ได้มาถึงขั้นสุดท้ายที่คำพิพากษาในชั้นศาลฎีกาเมื่อหลายเดือนก่อน

แต่คิดฉันก็ปวดหัวแทนเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคดีทั้งหมดนั้น อย่างบอกไม่ถูก เอกสารที่ใช้ยื่นประกอบการพิจารณาคงกองสูงใหญ่เป็นภูเขาเลากา อีกทั้งคดีเกี่ยวกับครอบครัวจะมีความซับซ้อนและละเอียดอ่อนอย่างมาก ดังนั้นกว่าจะอ่าน กว่าจะตรวจสอบ และกว่าจะพิจารณาคดีตัดสินคดีให้แล้วเสร็จเรียบร้อยทั้งหมดได้จึงต้องใช้เวลายาวนานกว่าคดีทั่วไป

เนื่องจากคุณสรสรเสรีสูญเสียชีวิตไปในระหว่างการฟ้องร้องเมื่อประมาณสิบปีก่อน ทายาทคุณสรสรเสรีที่เกิดขึ้นจากภรรยาใหม่จึงเข้ามาเป็นคู่ความแทนใจทักในการฟ้องในคดีแบ่งสินสมรส ป้ามัทเคยหลุดปากบอกฉันว่าลูกๆ ของคุณสรสรเสรีหน้าตาเหมือนคุณสรสรเสรีกับเมียไม่น้อยมาก ฉันเชื่อว่าป้ามัทคงกดดันและเจ็บปวดกับเรื่องนี้อย่างแสนสาหัสมาตลอด

พอคดีทั้งหมดสิ้นสุดลงและป้ามัทเป็นฝ่ายชนะ ได้ทรัพย์สินส่วนใหญ่กลับคืนมา ฉันก็สังเกตเห็นว่าป้ามัทดูโล่งใจและมีความสุขมากขึ้น แต่ตามความคิดฉันแล้วทรัพย์สินสมบัติมากมายที่ได้มาครอบครองอย่างชอบธรรมก็คงไม่อาจทดแทนความรู้สึกดีๆ ที่สูญเสียไปทั้งหมดได้ และคงไม่อาจเยียวยาความรู้สึกแย่ๆ ตลอดเวลาที่ผ่านมาของป้ามัทได้อย่างแท้จริง

ที่ว่าฉันก็พอจะเข้าใจความรู้สึกที่ไม่สามารถปล่อยวางของป้ามัทได้ ก็ใครมันจะไปทำใจยกทรัพย์สินสมบัติที่ตัวเองเป็นคนหามาได้ให้กับครอบครัวของเมียน้อยสามี่ได้ สู้ทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะด้วยการเก็บรักษาสสมบัติทุกชิ้นเอาไว้ให้ได้แล้วค่อยยกให้องค์กรการกุศลในท้ายที่สุดเสียยังดีกว่า!

ฉันรู้จักกับป้ามัทตั้งแต่ย้ายเข้ามาอยู่ที่ดีไรท์เมื่อประมาณสามปีก่อน หลังจากเจอกันหลายครั้งที่ห้องฟิตเนส ห้องสมุด และบริเวณสวนหย่อมของคอนโดฯ ฉันกับป้ามัทก็เริ่มคุยถูกคอและสนิทสนมกันขึ้นเรื่อยๆ แกบอกฉันว่าเลือกมาอยู่ที่นี้แทนบ้านหลังเดิมเพราะมีทำเลอยู่ใกล้โรงพยาบาลกับหมอประจำตัว เดินทางสะดวกด้วยรถประจำทาง รถไฟฟ้า และแท็กซี่... แต่ฉันรู้ว่าความจริงแล้วเป็นเพราะป้ามัททำใจกับบ้านหลังเดิมที่เต็มไปด้วย

อดีตอันเจ็บปวดไม่ได้ต่างหาก อีกทั้งมันยังเป็นหนึ่งในทรัพย์สินที่อยู่ระหว่างการฟ้องร้องด้วย ป้ามัทไม่ได้อยู่ที่บ้านหลังนั้นมานานเกือบสี่ปีแล้ว แกทั้งบ้านให้คนอื่นช่วยดูแล ส่วนตัวเองก็ย้ายที่อยู่ไปเรื่อยๆ ตามความพอใจ จนมาลงเอยที่*ดีไรซ์*

ป้ามัทเป็นคนที่มีความเป็นอยู่เรียบง่ายและสมถะจนฉันอดประหลาดใจไม่ได้เสมอ เพราะเท่าที่รู้คือป้ามัทรวยมากจริงๆ แกทยอยขายกิจการที่มีอยู่ไปจนหมด ตอนนี้จึงเหลือไว้แค่บ้านและที่ดิน รวมถึงอสังหาริมทรัพย์ที่ยังก่อให้เกิดรายได้ แกมีรายได้จากการให้เช่าที่ดินและอาคารพาณิชย์หลายแห่ง ซึ่งก็นับว่าเป็นรายรับประจำจำนวนมหาศาลพอสมควร

ป้ามัทเป็นเศรษฐินีตัวคนเดียวที่ไร้ญาติขาดมิตรอย่างสิ้นเชิง คนที่ฉันเห็นว่าไปมาหาสู่แกอยู่ตลอดมีแค่ทนายความกับคนที่แกจ้างไว้เป็นเลขาฯ ส่วนตัวเท่านั้น ตลอดเวลาที่รู้จักกันฉันพบว่าป้ามัทใช้ชีวิตในบ้านปลายอย่างโดดเดี่ยวและไม่ค่อยมีความสุขเอาเสียเลย กว่าแกจะยอมเปิดใจให้ฉันจริงๆ ฉันก็ใช้เวลาพอสมควรทีเดียว แต่อย่างไรก็ตาม...นับจากคดีการฟ้องร้องเรื่องมรดกสิ้นสุดลงเมื่อหลายเดือนก่อน ป้ามัทก็ดูสดใสขึ้นเรื่อยๆ อย่างเห็นได้ชัด

ป้ามัทรู้เห็นโดยตลอดเกี่ยวกับการที่ฉันเป็นแฟนคลับที่เหนียวแน่นของแซค แต่แกไม่เคยหลุดปากอะไรออกมาให้รู้เลย จนกระทั่งวันที่แซคมาหาป้ามัทที่*ดีไรซ์*ก่อนถึงวันประกาศผลบนเวทีการประกวดรอบสุดท้ายเพียงวันเดียว ฉันตกตะลึงเมื่อเห็นแซคออกมาจากห้องป้ามัทตอนที่ฉันขึ้นไปหาแก จำได้ว่าตอนนั้นฉันคิดว่าตัวเองฝันไป แต่หลังจากนั้นป้ามัทก็ยอมเปิดเผยความจริงแก่ฉันว่าแซคคือหลานชายแท้ๆ ของแก เขา มาพบเพื่ออ้อนวอนให้แกไปอเมริกาด้วยกันเนื่องจากมีรันตีประสออุบัติเหตุร้ายแรงและอาจถึงแก่ชีวิต แต่ป้ามัทปฏิเสธอย่างหนักแน่น แซคจึงต้องเดินทางไปดูอาการแม่เพียงลำพังในที่สุด...

"แต่ในเมื่อป้ามัททำทำรังเกียจ แล้วทำไมตอนนั้นแซคถึงมาวุ่นวายกับป้ามัทได้" ซีตั้งคำถามอีกครั้ง

"ยังไงเขาเป็นนายหลานกันอยู่ดีนะ ใครจะไปตัดขาดกันได้จริงๆ แล้วอยู่กับป้ามัทแซคน่าจะซี้อนเอามากๆ ด้วย บางทีฟังป้ามัทพูดถึงเขาแล้วยังสงสัยว่ามันใช่ผู้ชายกวนตีนหน้าเหวี่ยงที่ฉันตามต้งอยู่ต้งนานนั้นรีเปล่า"

"ทำเป็นลืม... แกเองก็โดนฤทธิ์ออดอันของเขาในเดอะสเตจจนไปไหนไม่รอดมาถึงทุกวันนี้ะดีดี!" แป้งเตือนอย่างหมั่นไส้

"ถึงจะเคยเห็นเขาอ่อนสาวๆ เป็นลูกแมวในรายการเดอะสเตจมาบ้าง แต่มันก็คนละฟีลกับที่ป้ามัทเล่านี้น่า"

"อ่อนแพนคลับกับอ่อนคุณยายมันจะเหมือนกันได้ยังไงละยะ แต่ว่า... หรือที่เขามาออดอันป้ามัท จะเป็นเพราะเขารู้ว่าป้ามัทมีความคิดที่จะยกมรดกเป็นพันล้านนั้นให้แกอะดีดี!" แป้งอุทานเสียงหลงขึ้นมาอย่างฉับพลัน "เขาจะแวงก็เลยต้องรีบมาหาทางกันทำเอาไว้ว!"

"แกจะบ้าเหอ เรื่องนั้นป้ามัทแกพูดเล่น ฉันไม่ได้เป็นอะไรด้วยชะหน่อย ป้ามัทจะมายกให้เพื่อ?"

กรณีนี้เป็นเรื่องโล้กระหว่างฉันกับเพื่อนๆ มาได้สักพักแล้ว เพราะหลังจากป้ามัทบอกฉันว่าแซคเป็นหลานแท้ๆ เวลาที่แซคติดต่อมาอวแแกก็มักจะหลุดปากกับฉันเป็นเชิงปนแกมเยาะเย้ยลับหลังหลานชายเสมอว่า ถ้าคิดจะมาตีสนิทเพื่อหวังมรดกของแกก็ฝันไปเถอะ เพราะแกจะทำเรื่องรับฉันเป็นลูกบุญธรรม แล้วทำพินัยกรรมยกมรดกให้ฉันแต่เพียงผู้เดียว หลังจากแกล่องลับไป ซึ่งถ้าแซคอยากมีส่วนร่วมในทรัพย์สมบัติก่อนนี้ก็เห็นจะมีอยู่ทางเดียวคือเขาต้องแต่งงานกับฉันเท่านั้น

'ถ้าดีดีรักแซคและตัดใจจากเขาไม่ได้จริงๆ จนอยากจะทำแต่งงานด้วย ก็บอกป้าเลยนะลูก ป้าจะจัดการเรื่องนี้ให้ทันทีเลย ถ้าแซคอยากได้มรดกนัก

ป้าก็จะบอกให้เขาแต่งงานกับดีดี้ก่อน'

ตอนนั้นฉันฟังแล้วขำกึ่งกับท่าทีจริงจังของป้ามัท ตอนนี่ยังขำอยู่นะ ยิ่งเมื่อจินตนาการถึงสีหน้ารังเกียจของแซคตอนไดยินป้ามัทพูดแบบนี้ด้วย แล้วก็ยังขำไปใหญ่

แม้ว่าแซคจะเป็นลูกชายคนเดียวของมิรันตีกับมหาเศรษฐีนักธุรกิจวัยหกสิบห้าอย่าง 'คริส โลแกน' แต่มิรันตีก็เลิกกับคริสไปแล้วตั้งแต่ธุรกิจของเขายังไม่ประสบความสำเร็จ แล้วตอนนี้แซคก็ปฏิเสธการรับสืบทอดกิจการทุกอย่างของผู้เป็นพ่ออย่างเป็นทางการ โดยให้เหตุผลว่าเขาไม่มีความเชี่ยวชาญในการบริหารงานธุรกิจของคริส จึงประสงค์จะยกความรับผิดชอบดังกล่าวให้กับ 'เจส โลแกน' หลานชายของคริส ซึ่งเป็นลูกของพี่ชายแท้ๆ ของคริสเอง ให้เป็นผู้สืบทอดแทนทั้งหมด

เจสเป็นกำพร้า คริสจึงรับอุปการะไว้ตั้งแต่ตอนเจสยังเป็นวัยรุ่น และเจสก็เป็นกำลังสำคัญในการผลักดันธุรกิจของคริสให้ขยายฐานและเติบโตขึ้นเรื่อยๆ จนประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดในปัจจุบัน แต่ถึงกระนั้น... แม้ว่าเจสจะมีความสามารถในเชิงธุรกิจมากกว่าแซคอย่างเห็นได้ชัด และไม่ใช่ว่าจะเพเลียบอัยรักสนุกอย่างแซคแต่อย่างใด ทว่าคริสก็มีความหวังมาตลอดว่าลูกชายแท้ๆ จะเป็นผู้สืบทอดธุรกิจของเขาอย่างเต็มตัว ทว่าท้ายที่สุดแล้วแซคก็ไม่ยอมรับข้อเสนอของพ่อ เขาทำทุกวิถีทางเพื่อผลักรถทั้งหมดไปให้เจส ก่อนจะหันมาใช้ชีวิตอิสระและทำธุรกิจของตัวเองแบบสบายๆ โดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับคริสอีก

ฉันทราบมาว่าชีวิตวัยเด็กของแซคไม่ได้สวยหรูนัก คริสทำงานหนักมาตั้งแต่ก่อนแซคเกิด จนไม่ค่อยมีเวลาให้ครอบครัวในช่วงที่เริ่มต้นบุกเบิกธุรกิจซึ่งต้องล้มลุกคลุกคลานอยู่หลายปี แต่ระหว่างนั้นก่อนที่ธุรกิจจะประสบความสำเร็จมิรันตีกับคริสก็มีอันต้องแยกทางกัน มิรันตีไปมีครอบครัวใหม่และย้ายกลับมาอยู่เมืองไทยตั้งแต่ตอนที่แซคยังเรียน

ชั้นประถม แชนคที่ต้องอยู่กับแม็กก็เริ่มทำตัวต่อต้านและคอยขัดใจครอบครัวแทบทุกเรื่อง แต่พอถึงช่วงหนึ่งที่คริสล้มป่วยด้วยโรคหัวใจ แชนคที่ผ่านพ้นช่วงวัยคะนองมาหมาดๆ ก็ตัดสินใจกลับไปใช้ชีวิตใกล้ชิดกับพ่อและหันมาทำตัวเป็นลูกที่ตัวอย่างเหลือเชื่อชนิดหน้ามือเป็นหลังมือ แต่มันก็แค่ระยะหนึ่งภายในเวลาไม่กี่ปีเท่านั้น เพราะเมื่อวางใจว่าพ่อหายป่วยและกลับมาแข็งแรงดีในที่สุด ทั้งยังมีเจสคอยเป็นมือขวาอยู่เคียงข้างแล้ว แชนคก็ละทิ้งครอบครัวอย่างไม่ใยดีอีกครั้ง...

"แต่บางที...ฉันก็รู้สึกเหมือนป่าแอกจะไม่ได้พูดเล่นเลยนะ ป่ามัทอาจจอยากยกมรดกให้เพราะเห็นว่าแอกเป็นคนเดียวที่จริงใจกับเขา คอยเป็นกำลังใจและอยู่เคียงข้างเขามาตั้งสามปี" แป้งออกความเห็น "ในขณะที่ลูกสาวก็เอาแต่แต่งหย่าแต่งหย่าไม่รู้กี่รอบ แล้วย้ายที่อยู่ไปมาเป็นว่าเล่น ส่วนกับหลานชายก็ห่างเหินกันเกินไป"

มิรินตีแต่งงานมาทั้งหมดสี่ครั้ง ครั้งแรกกับพ่อของแชนค ครั้งที่สองกับคนฝรั่งเศส ส่วนสามคนที่สามกับคนปัจจุบันเป็นคนไทย

"แต่ยังไง...ถ้าฉันเป็นป่ามัท ฉันยกสมบัติให้เลขาฯ กับทนายที่ทำงานอยู่กับแอกมานานไม่ดีกว่าหรือ ถึงจะถูกชะตากับฉันและคิดว่าฉันจริงใจด้วยแค่ไหน แต่ยังไงฉันก็เป็นคนอื่นอยู่ดี ถ้าอยากจะทำแทนฉันป่ามัทก็อาจจะให้อะไรสักอย่างเป็นของกำนัล ชื่อของแพงๆ ให้สักชิ้นก็ถือว่ามากเกินพอแล้วละ แต่ทรัพย์สินทั้งหมดที่เพิ่งชนะคดีมาได้...ยังงี้ก็ต้องเก็บไว้เป็นมรดกตกทอดให้ลูกหลาน ซึ่งในชีวิตของป่าแอกตอนนี้ก็เหลือญาติแค่แชนคกับแม่เขา"

"แล้วถ้าสมมติ...ว่าป่ามัททำแบบนั้นจริงๆ ละ ถ้าป่ามัทบอกว่าจะยกมรดกให้แอกโดยมีชื่อแม็กจะต้องแต่งงานกับแชนคก่อน" ซีถามที่เล่นที่จริง

"ก็ตินะสิ ฉันจะรีบรับข้อเสนออย่างไม่ลังเล ฉันยังปลื้มแชนคอยู่นี่นา

"ได้ทั้งเงินได้ทั้งผู้ชาย..."

"ดีดี! ไหนว่าแกแค่ตั้ง ไม่ได้คิดอะไรจริงจังกับแซค เพราะเขาเป็น
ผู้ชายเหลวแหลก สกปรก น่ารังเกียจ!" ซีโวยวาย

"นี่! ฉันก็ไม่ได้ว่าเขาขนาดนั้นสักหน่อยนะยะ ถึงจะเคยว่า...มันก็
ตั้งแต่ก่อนฉันจะเปลี่ยนใจมาชอบจนตามตั้งเขาแล้ว ตอนนี้นั้นก็ยังชอบอะไร
หลายๆ อย่างในตัวเขา เพราะฉันรู้สึกถึงความดีที่ซ่อนอยู่ลึกๆ ถึงมัน
จะลึกมากจนหยั่งแทบไม่ถึงก็เถอะ แล้วฉันเองก็ได้คิดจะแต่งงานกับใคร
อยู่แล้วนี่นา ตั้งแต่เลิกกับแฟนคนแรกก็เอาดีทางตั้งจริงจังจนไม่เคยชอบใคร
จริงๆ เลย ถ้าอยู่ดีๆ ก็มีข้อเสนอที่จะทำให้ได้ครอบครองแซคพร้อมมรดก
ก้อนโตของป้ามีทขึ้นมา ทำไมฉันต้องปฏิเสธด้วยล่ะ ฉันอาจจะไม่เคย
หวังอะไรแบบนั้นมาก่อน แต่ถ้ามันได้มาโดยไม่ตั้งใจก็ไม่เห็นเหตุผลที่ฉัน
ต้องปฏิเสธ...จริงไหม"

"นี่แกพูดจริงหรือดีดี แกจะบ้าไปแล้วหรือ!" แป้งและซีร้องลั่นพร้อมๆ
กันอย่างตอกตลกใจจนน่าขัน ทำเอาฉันเห็นแล้วอดหัวเราะไม่ได้

"โอ๊ยยย นี่พวกแกจะตีกันทำไมเนี่ย ไม่ยอมรับมุกฉันเลย ที่ฉัน
พูดแบบนี้...ก็เพราะแน่ใจว่าเรื่องบ้าๆ แบบนั้นมันไม่มีทางเป็นจริง!"

บทที่ 2

เหตุผลของคนที่เกลียดกัน

ฉันค่อนข้างจริงจังกับคำพูดที่ว่า 'คนบางคนมีไว้ให้เราคิดถึงและแอบรักเท่านั้น ไม่ได้เหมาะที่จะเก็บไว้ครอบครอง' แนวคิดดังกล่าวถูกปลุกฝังมาจากการเป็นแฟนคลับมืออาชีพที่วันเวียนอยู่ในแฟนด้อมต่างๆ ทางโซเชียลเน็ตเวิร์กนับสิบปีที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นสมรภูมิไทย จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส หรือเกาหลี เวลาเป็นแฟนคลับใครฉันจึงไม่เคยคาดหวังอะไรนอกจากอยากเห็นผู้ที่เราให้การสนับสนุนประสบความสำเร็จและได้รับสิ่งที่ดีที่สุด ในอาชีพ โดยส่วนใหญ่ก็จะคอยซัพพอร์ตและเฝ้ามองอย่างชื่นชมอยู่ไกลๆ โดยไม่ต้องการที่จะมีโมเมนต์ส่วนตัวกับไอดอลเลยแม้แต่หน่อย

แต่เนื่องจากตอนนี้ฉันมีเหตุผลให้ต้องพัวพันกับแซคคอยูเสมอ ทั้งบ้ามัท และเพื่อนแต่ละคนของฉันจึงล้วนแต่เป็นห่วงเป็นใยกลัวว่าฉันจะเปลืองใจไปตกหลุมรักแซคเข้าอย่างจริงจังจนถอนตัวไม่ขึ้น แล้วทำให้กลายเป็นปัญหาใหญ่ในชีวิตไป ดูเหมือนจะไม่มีใครเชื่อมั่นเลยว่าฉันจะสามารถเอาตัวรอดจากสถานการณ์ที่เสี่ยงเหล่านี้ได้อย่างสบายๆ

อาจเพราะบุคลิกภายนอกที่ดูเนิร์ดนิดๆ ที่มึนหน่อยๆ น่าเบื่อสุดๆ ดูเหมือนหัวอ่อนและคล้ายจะไม่ประสีประสาเรื่องความรัก หรือแม้แต่เรื่อง

อันใดในการใช้ชีวิตนอกจากเรื่องงานที่ถูกเจ้านายจิกหัวใช้เบียดเบียนเหมือนเครื่องจักร...ก็ไม่ได้ ใครๆ จึงคิดว่าฉันเข้าข่ายคนที่มีแนวโน้มว่าจะต้องเสียผู้เสียคนเพราะผู้ชายในสักวันหนึ่ง ทั้งที่จริงแล้วฉันเป็นคนอ่อนน้อม แข็งใน จิตใจร้ายแค้นดุจหินผา และที่ผ่านมาก็สามารถก้าวข้ามทุกด้านยากๆ ไปได้อย่างง่ายดายเสมอ ดังนั้นไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นฉันก็เชื่อว่าตัวเองจะผ่านมันไปได้สบายๆ ฉันเชื่อมั่นเช่นนั้นมาตลอด

จริงๆ ทุกคนก็น่าจะรู้อยู่แล้วว่าฉันสามารถรับมือเรื่องพวกนี้ได้สบายมาก เพราะถ้าฉันเป็นคนอ่อนไหวใจบางอย่างที่พวกเขาเป็นห่วง ฉันก็คงหลงรักเจ้านายตัวเองอย่างหัวปักหัวปำไปแล้วตั้งแต่ทำงานกับเขาได้ไม่ถึงเจ็ดวัน เพราะเมื่อถ้าเทียบกันฉันคิดว่าคุณไอซ์น่ารักและมีเสน่ห์ดึงดูดรุนแรงกว่าแซคหลายเท่า นิสัยใจคอก็ดีกว่าเยอะ... แต่พอความคิดแบบนี้ผุดขึ้นมาเสียงเข้มๆ ของคุณพริ้งเมื่อยคุณไอซ์ก็ลอยมาเตือนสติทันทีเช่นกัน...

'เธอรอดปลอดภัยจากไอซ์มาได้ ก็ใช่จะแปลว่าเธอสามารถรอดจากทุกคนเสมอไป เธอไม่เคยมีกับไอซ์ก็ไม่ได้หมายความว่าจะไม่เคยมีกับแซคด้วย เพราะถ้าเกิดรหัสพันธุกรรมของเธอดันไปเข้ากันได้กับแซคมากกว่าผู้ชายทั้งหมดที่เธอเคยพบเจอมาทั้งชีวิต งานนี้เธออาจจะเอาตัวไม่รอด และจะต้องชวยแน่นอนดีดี ฉันเตือนแค่นี้!'

ฉันไม่ได้ลเลยคำเตือนดังกล่าวของคุณพริ้ง แต่มันก็ไม่มีเหตุผลให้ต้องเก็บมาคิดจนฟุ้งซ่าน ฉันมีความเป็นแฟนคลับสยามโมที่ถนัดต่อยอดด้วยจินตนาการของตัวเองเพื่อความฟินในการดั่งก็จริง แต่ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวจริงๆ แล้วล่ะก็ ฉันไม่เคยเก็บประเด็นใดๆ มาคิดเชื่อมโยงให้ตัวเองเสียเวลาหลงผิดเลย ดังนั้นแม้ว่าจะมีเหตุให้ต้องใกล้ชิดกับแซคจนอาจจะผลอหว่านไหวใจหวิวไปบ้างเป็นบางครั้ง แต่ฉันระวังตัวระวังใจจนวางใจได้เลยว่าไม่มีทางเกิดปัญหาอย่างที่ทุกคนเป็นห่วงแน่นอน

สมัยเรียนมหาวิทยาลัยฉันเคยมีแฟนอยู่คนหนึ่ง เขาเป็นผู้ชายนิสัยดี

และเป็นที่น่าสนใจในหมู่สาว ๆ พอสมควร แม่ไม่ใช่หนุ่มหล่อร่ารวยที่เซ็กซี่ขี้ใจ แต่ก็เป็นผู้ชายเรียบร้อยชาวดีบุคลิกดีและมีมารยาท เราเริ่มจากการสนิทสนมกันในฐานะเพื่อน แล้วจึงขยับขึ้นมาเป็นแฟน ปีแรกเราก็คบหากันอย่างปกติสุขแบบคู่รักวัยเรียนทั่ว ๆ ไป ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและออกเดทกันเป็นครั้งคราวตามประสาวัยใส แต่ต่อมาเราก็กเริ่มระหองระแหงเพราะฉันมักแผลอละเลยเขาไปให้ความสนใจผู้ชายในทีวี ในหนังสือ และในอินเทอร์เน็ตมากกว่า

พอมานึกดูแล้ว... สิ่งที่ฉันจำได้แม่นสำหรับการมีแฟนตอนนั้นก็คือความรู้สึกเวลาที่ฉันต้องตั้งอย่างเกรงใจเขา เพราะต่อให้มีแฟนฉันก็เลิกตั้งไม่ได้จริงๆ เลยต้องคอยระวังไม่ให้เขารู้สึกแย่ จนกระทั่งวันหนึ่งเมื่อเขามีคนอื่น แล้วเขามายกเลิกฉันด้วยท่าทางเสียใจอย่างแท้จริง... ฉันก็รู้สึกใจหายและเสียใจมากเหมือนกัน แต่กลับบอกเขาไปอย่างโล่งอกว่า...

'ไม่ต้องรู้สึกผิดต่อเราหรอกนะ เราอยากเลิกกับตัวเองมาตั้งนานแล้ว เราเกรงใจตัวเองมากเกินไปเวลาเราไปตั้ง... จนบางทีเราก็กตั้งไม่สนุก ตอนนี้เราจึงต้องขอบคุณจริงๆ ที่ตัวเองเป็นฝ่ายมาขอเลิกกับเราจริงๆ เพราะเราเองคงไม่กล้าพอที่จะบอกเลิกก่อน...'

ตอนนั้นเพื่อนบางคนบอกว่าฉันมันแย่มากที่พูดจาใจร้ายขนาดนั้นออกไป แต่บางคนก็บอกว่าฉันนี่เง่าที่ไปช่วยให้ผู้ชายที่นอกใจฉันรู้สึกผิดน้อยลง แทนที่จะตำหนิ เรื่องที่เขานอกใจแล้วทิ้งฉันไปหาคนอื่น...

แต่จะให้เอาอะไรไปตำเขาไม่ทราบ ในเมื่อฉันเองก็อกใจเขาตลอดเวลา ด้วยการมัวไปเอาใจใส่ผู้ชายมากหน้าหลายตาทั้งในรูปภาพและวิดีโอ ยิ่งตอนนั้นฉันยังเด็ก ความยับยั้งชั่งใจมีน้อย อาการคลั่งไคล้โอดอลถึงหน้าคนหาสาวส์สกว่าตอนนี้หลายเท่า ดังนั้นแฟนเก่าฉันจึงน่าสงสารมากจริงๆ

"วันนี้แซคจะไปกับเราด้วยนะจ๊ะดีดี"

ฉันเลิกคิ้วอึ้งๆ เมื่อได้ยินป้ามัทพุดออกมาดังนั้น ตอนนั้นเกือบเที่ยงแล้ว ฉันขึ้นมาเอาขนมที่ห้องของป้ามัทเพราะแกโทรเรียก บอกว่าเจ้าหน้าที่จากธนาคารซึ่งแวะมาทำธุรกรรมให้ป้ามัทที่คอนโดฯ เอาขนมมาฝากเยอะเยอะ จนทานคนเดียวไม่ไหว จึงอยากให้ฉันช่วยแบ่งไปทานบ้าง

"ป้าพยายามปฏิเสธไปแล้วแต่แซคก็ยืนยันว่าวันนี้จะขอเจอบ้าให้ได้ เพราะตั้งแต่พุงนี้ไปเขาไม่ว่าง จะติดงานยาวต่อเนื่องสองอาทิตย์"

"แซคจะไปกินข้าวบ้านดีด้วยนะหรือคะ" ฉันทวนถามอย่างตกลใจไม่หาย

"จ๊ะ พอบ้าบอกเขาว่าวันนี้ไม่ว่าง จะไปปาร์ตีบ้านดีดี เขาก็ถามว่าปาร์ตีอะไร พอรู้ว่าเป็นงานเลี้ยงเล็กๆ ในครอบครัว ฉลองครบรอบแต่งงาน พ่อกับแม่ของหนู แซคก็เลยขอไปด้วยคน ป้าโทรถามแม่หนูแล้ว แม่ovol เขาอนุญาตให้แซคไปได้จ๊ะ"

ฉันอึ้งไปเล็กน้อย...

"แต่ถ้าหนูไม่สะดวกใจ ป้าจะโทรยกเลิกกับแซคเอง ป้าก็ไม่ได้อยากจะให้เขาไปด้วยหรอก ร้าคาญจะตาย แต่เห็นว่าให้เขามารับมาส่งเราก็สะดวกดีเหมือนกันเลยตอบตกลงไปก่อน"

"ไม่ต้องยกเลิกเขาหรอกคะ พี่สะใภ้ดีคงดีใจที่ได้เจอเขา เพราะนางก็เป็นแฟนคลับแซคเหมือนกัน ถึงพ่อกับแม่จะไม่ค่อยปลื้มเขาก็เถอะ"

ป้ามัทหัวเราะอย่างไม่ถือสา "ถ้าพ่อกับแม่หนูปลื้มใจที่ลูกสาวชอบไอ้ดอลที่มีแต่ข่าวฉาวอย่างแซค เห็นที่ป้าก็คงต้องมองพ่อแม่หนูใหม่แล้วละดีดี"

ด้วยเหตุนี้ค้ำวันนั้นแซคจึงขับรถมารับเราไปกินข้าวที่บ้านฉันตามเวลานัด แต่แซคไม่ได้มาคนเดียว เขาคงสาวมาคนหนึ่ง ป้ามัทหน้าบึ้งตันที่เห็นเขาเดินเข้ามาในล็อบบี้คอนโดฯ พร้อมกับสาวสวยรูปร่างสูงโปร่งในชุดกระโปรงสีขาวยาวครึ่งน่อง รองเท้าส้นสูงทำให้เธอมีความสูงเกือบเท่า

แซคที่ตัวสูงใหญ่ไซส์ฝรั่งเต็มไปทั่วยกล้ำมดิ่งๆ แต่พอเดินด้วยกันทั้งคู่ก็ดูเหมาะสมราวกับนายแบบนางแบบบนรันเวย์แฟชั่นโชว์ระดับโลก... เออละ... ยอมรับก็ได้ว่าเห็นแล้วแอบอิจฉานิดๆ อยู่เหมือนกัน แต่มันก็แค่นิดหน่อยเท่านั้นแหละ ไม่ได้ลึกซึ้งไปกว่านี้...

"ไม่เห็นบอกว่าจะพาใครมาด้วย" หลังจากทักทายกันเรียบร้อยแล้วแฟนสาวของแซคก็ขอตัวเดินไปรับโทรศัพท์สายหนึ่งในมุมค่อนข้างเป็นส่วนตัว ป้ามัทจึงเปิดฉากต่อว่าหลานชายเสียงกระด้าง

"ก็เห็นว่าเป็นปาร์ตี้ พาเพื่อนผมไปร่วมงานคนหนึ่งมันก็ไม่น่ามีปัญหาอะไรนี่"

"แต่ก็น่าจะบอกกันก่อน ไม่ควรถือวิสาสะ นี่มันงานส่วนตัวของบ้านดีดีเขา ไม่ใช่งานเราเอง"

แซคปรายตามองฉันเป็นครั้งแรก แววตาเฉยชาของเขาทำให้ฉันหน้าชานิดๆ แต่ที่จริงจะว่าไปก็ชินแล้วละ ทุกครั้งที่เจอกันปฏิกริยาของเขามีสต่อฉันก็จะเป็นประมาธนี้แหละ ฉันก็ได้แต่พยายามไม่ใส่ใจ แต่ครั้งนี้มันถือได้ว่าเป็นการเผชิญหน้าที่ค่อนข้างเป็นส่วนตัวกว่าที่เคย... การมองของเขาเลยทำให้ฉันร้อนวูบไปทั้งตัวด้วยความไม่พอใจ เพราะนี่มันไม่เกี่ยวกับกิจกรรมต่งของฉัน ไม่เกี่ยวกับงานหรือเจ้านายฉัน ไม่ใช่ความบังเอิญหรือแค่การเดินสวนกันชั่วคราว มันคือการเจอหน้ากันจริงๆ ในฐานะคนรู้จักก็อย่างเป็นทางการส่วนตัวโดยที่หลบเลี่ยงอะไรไม่ได้เลย

ฉันกับแซครู้จักกันมานานแล้วในฐานะที่แซคเป็นเพื่อนรุ่นน้องในกลุ่มของเจ้านายฉัน ทั้งยังมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับเจ้านายฉันด้วย เราเคยเจอกันมานับครั้งไม่ถ้วน ส่วนใหญ่เขาจะมองเหมือนฉันไม่มีตัวตน ท่าทางค่อนข้างเฉยๆ แต่ออกจะระวังตัวนิดๆ รำคาญหน่อยๆ และถือตัวค่อนข้างมาก ยิ่งเมื่อเข้าประกวดเดอะสตาร์แล้วรู้ว่าฉันเป็นแฟนคลับ แซคก็ดูจะยิ่งพยายามเว้นระยะห่างจากฉันมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างเห็นได้ชัด เหมือนกลัวว่าฉันจะ

อาศัยเส้นสายจากคนรอบข้างในการเข้าหาหรือไปตีสนิทจนทำให้เขาอึดอัดลำบากใจ... จะว่าไปแซคนี่ก็ประสาทชะมัดเลย โหงวเฮ้งฉันไม่ได้เป็นคนแบบนี้สักหน่อย ดูไม่ออกเลยรึไง!

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น...คนที่ประสาทกว่าก็น่าจะเป็นฉันคนนี่แหละ อีกฝ่ายทำท่ารังเกียจจริงจังจนนอกหน้าขนาดนี้แล้วแท้ๆ แต่ก็ยังไม่รู้จักเสียความรู้สึก ไม่เกลียดเขา ยิ่งคงหลงไหลได้ปลื้มและหาข้ออ้างมาเป็นเหตุผลให้กับทุกการกระทำแยๆ ของเขาอยู่ร่ำไป ไม่ต่างอะไรกับพวกพ่อแม่ที่พร้อมจะสปอยลูกลับเสียคน นี่ถือว่าหลงจนบ้าไปแล้วชัดๆ!

จริงๆ ฉันก็พอจะอธิบายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ได้ มันเป็นเพราะตอนฉันมีโอกาสดูมองแซคที่มายืนอยู่ตรงหน้า...เวลาเจอกัน ฉันไม่เคยรู้สึกว่าเขาเป็นคนในชีวิตจริงเลย แต่ยังคงรู้สึกว่าเขาเป็นแค่คนในฝันซึ่งกำลังแอ็กติ้งอยู่ในรายการเดอะสเตจผ่านหน้าจอทีวี... แล้วฉันก็เคยประกาศตัวในฐานะแฟนคลับของแซคท่ามกลางกลุ่มแฟนคลับด้วยกันเอาไว้ด้วยว่าสิ่งที่ทำให้ฉันชอบแซคก็คือตัวตนจริงๆ และทุกอย่างที่เขาเป็น ดังนั้นไม่ว่าเขาจะเป็นยังไงหรือทำอะไร ฉันจึงยอมรับได้ทุกรูปแบบ ยิ่งคงชื่นชอบและตั้งใจติดตามสนับสนุนเขาตลอดไปอย่างไม่มีเงื่อนไข...

ซึ่งตอนที่ตามเชียร์เขาในรายการเดอะสเตจฉันมีความรู้สึกแบบที่ว่านั้นอย่างเต็มร้อย กล่าวได้ว่าในฐานะแฟนคลับตอนนั้น...ความรักความเอ็นดูในตัวไอดอลในดวงใจมันมีอยู่ล้นนอกชนิดที่ไม่มีสิ่งใดมาทำลายลงได้ ส่วนตอนนี้แม้จะรู้สึกชั๊ตว่าเขาค่อนข้างเหม็นขี้หน้าฉัน แต่ฉันก็ยังปลื้มเขาในฐานะแซค เดอะสเตจอยู่ดี ด้วยความรักและเอ็นดูเขาไปแล้วตั้งแต่ตอนติดตามรายการอย่างเหนียวแน่น เรียกว่ารักแล้วรักเลย ดังนั้นตอนนี้ไม่ว่าเขาจะทำตัวแยะอย่างไร ส่วนใหญ่แล้วฉันก็ยังเห็นเป็นเรื่องน่าเอ็นดูไปเสียหมดอยู่ดี... จะว่าไปนี่มันถือเป็นเวอร์กรรมจริงๆ!

เวลาเขาทำให้โกรธ...ฉันก็โกรธได้ไม่นาน นอยด์...ก็แค่นิดหน่อยแล้ว

หายอย่างง่ายดาย เกลียดก็ไต่แค่แป๊บเดียวเดี๋ยวก็กลับมากี๊ดใหม่ เพราะในใจส่วนลึกมันไม่เคยถือสาหาความอะไรเขาจริงจังเลย และทั้งที่ตอนนั้นเขาก็ไม่ได้มีผลงานในวงการบันเทิงให้ติดตามอีกแล้ว จะมีก็แต่ข่าวคราวผ่านทางโซเชียลมีเดียแบบนานๆ ครั้ง ทว่าฉันก็ยังแอบติดตามชีวิตเขาอยู่เงียบๆ ด้วยความสนใจที่แทบจะไม่ลดลงเลย เนี่ย...คงต้องถือว่าบ้าไปแล้วอย่างไม่ต้องสงสัยจริงๆ!

ด้วยความที่ฉันรู้จักแซคมาก่อนการประกวดเดอะสเตจจนแล้ว เคยรู้เห็นชีวิตส่วนตัวเขามาเกือบทุกแง่มุม แม้มุมมืดของเขาจะเคยทำให้ฉันมีอคติอย่างรุนแรงและรู้สึกไม่ดีกับเขาเลย แต่ครั้งได้รู้จักเขาในอีกด้านหนึ่งที่มีการนำเสนอออกสื่อและในรายการเดอะสเตจ... ซึ่งออร่าของเขาช่างเต็มไปด้วยความจริงใจ มีความขีปนกวณประสาท ปากร้ายมาก ตลกหน้าตาย น่ารักน่าชัง นำห่มนั้ใส่ หวานเสน่ห์เก่ง นิสัยดีมีมารยาท น้ำใจงาม จิตใจดีและเป็นสุภาพบุรุษอย่างยิ่ง... ทั้งหมดนี้ทำให้ความรู้สึกในใจฉันพลิกผันแบบกลับตาลปัตรได้อย่างไม่น่าเชื่อ ฉันจึงหันมารักและหลงใหลแซคอย่างหัวปักหัวปำได้ภายในเวลาแค่ไม่นาน ถึงขนาดลบลิ้มเรื่องรสนิยมการมีเซ็กซ์ที่ชวนหลอนของเขาไปได้โดยปริยาย

จากที่สนใจติดตามในรายการเดอะสเตจแบบผ่านๆ ด้วยฐานะคนดูที่เคยรู้จักแซคเป็นการส่วนตัวมาก่อนเท่านั้น หลังๆ ก็เริ่มกลายเป็นติดตามจับตาคอยตามเชียร์และหาทางสนับสนุนแซคอย่างจริงจังขึ้นเรื่อยๆ ทำทุกอย่างที่จะช่วยให้แซคสามารถเข้ารอบลึกที่สุดในเดอะสเตจ จนในที่สุดฉันก็ถึงขนาดคลั่งไคล้เขาจนถอนตัวไม่ขึ้น และกลายเป็นแฟนคลับตัวยงที่ต้องตามไปเชียร์เขาบ่อยๆ ในอีเวนต์ต่างๆ ระยะเวลาที่การประกวดยังไม่สิ้นสุด จนถึงตามไปเชียร์หน้าเวทีการประกวดเดอะสเตจรอบสุดท้าย ซึ่งวันนั้นแซคไม่ได้ปรากฏตัวในรายการแต่อย่างใด...

ด้วยเหตุนี้ไม่ว่าเขาจะปฏิบัติต่อฉันยังไงในปัจจุบัน ฉันก็ยังเห็นว่า

เขาเป็นผู้ชายกวนๆ ปากร้ายนิสัยที่น่าค้นหา...คนเดิมคนนั้นที่ฉันเคยชอบ
ในรายการเดอะสเตจอยู่นั่นเอง

"ผมรู้ว่าดีดีชอบผม"

ความคิดเพื่อเจ้าของฉันพลันสะดุดก็ ออกจะสะดุ้งเบาๆ เพราะ
คำพูดดังกล่าว จากนั้นจึงเบิกตามองแซคอย่างอึ้งๆ

"ก็เลยต้องพาใครสักคนมาด้วย เพื่อไม่ให้เขาหลงผิดคิดเลยเถิด"

"ว่าไงนะ..." ฉันพิมพ์คำถามออกไปอย่างไม่อยากเชื่อหูที่ได้ยิน
เขาบอกว่าพาผู้หญิงมาด้วยเพื่อเป็นไม้กั้นหมา แต่เขากลับหันมาถามย้า
หน้าตาเฉย...

"คุณชอบผมไม่ใช่หรือ"

"แซค!" ป้ามัททำเสียงดู "เสียมารยาท"

"ที่ผมทำแบบนี้ส่วนหนึ่งก็เพราะเป็นห่วงดีดีนะครับคุณยาย ทั้งในฐานะ
ที่เขาเป็นคนของไอซ์และเป็นเพื่อนคุณยายด้วย ผมไม่อยากให้เขาเสียเวลา
มามีความหวังลมๆ แล้งๆ เพราะตอนนี้ผมก็ไม่ใช้เดอะสเตจแล้ว เขาควร
จะเลิกสนใจและเลิกปลื้มผมเสียที ผมไม่อยากให้เขาคิดเลยเถิดจนคุณยาย
กับไอซ์ต้องลำบากใจไปด้วย"

ฉันตกตะลึงมาก แต่ก็ได้แค่มองเขาอย่างพิศวงงงงวยแกมโมโห
จับต้นชนปลายแทบไม่ถูกกับสิ่งที่ได้ยินจากปากเขา ว่าฉันแบบนี้มีมันจใจ
หาเรื่องฉันชัดๆ เลยนี่นา! "นี่! ฉันยังไม่ได้มีความหวังอะไรเลยนะ คุณคิดเอง
เออเองไปโน่นได้ไงเนี่ย!"

"ก็คุณยังชอบผมอยู่จริงๆ ผมสังเกตเห็นจากสายตา ยิ่งเวลาตอน
เจอคุณที่ออฟฟิศไอซ์ โดนคุณมองแบบนี้แล้วมันขนลุกมากรู้ไหม"

"อะไรนะ!" ฉันแทบแหกปากกรี๊ดร้องออกมา "ฉันอาจจะชอบคุณ...
แต่ก็ไม่ได้ชอบขนาดนั้น แล้วก็ไม่ได้ชอบแบบที่ว่า...เป็นการสนใจผู้ชาย!"
ฉันปฏิเสธจนลั่นรัว พยายามตั้งสติ หาทางเอาตัวรอดจากการกล่าวหาที่

ไม่ยุติธรรมอย่างเหลือเชื่อของแซค สรุปว่าเขาจะมีมารยาทกับทุกคนยกเว้นฉันสินะ! "ฉันชอบคุณเหมือนชอบสิ่งของนะ... เข้าใจไหม!"

"จะชอบแบบไหนหรือขนาดไหนผมก็ต้องระวังคุณไว้ก่อนอยู่ดี เพราะผมเป็นคนขี้ระแวง"

หน้อย... งั้นก็ควรจรรู้จักระแวงตรี๊นโดยไม่พูดจากวนบาทาคคนอื่นเขาแบบนี้ด้วยสิยะ!

"สรุปว่าที่คุณพาผู้หญิงมาด้วยวันนี้ ก็เพราะกลัวว่าฉันจะเข้าหาหรือคิดจะจับคุณ... อย่างงั้นหรือ"

เขาทำหน้าตาทกวนโมโหพร้อมกับไหวไหล่เบาๆ โดยไม่ตอบคำถามออกมาเป็นคำพูดตรงๆ

"นี่! รู้จักแยกแยะหน้อยได้ไหม คุณคงไม่เคยเข้าใจคำว่าแฟนคลับเลยสินะ สำหรับฉันมันเป็นการชื่นชอบเพื่อหากิจกรรมทำในยามว่าง เพื่อเฮฮา เอาสนุก เป็นงานอดิเรก ต่อให้จริงจังแค่ไหนมันก็มีลิมิตแค่ในระดับแฟนคลับเท่านั้น ที่สำคัญ... ตอนนี้มีไอดอลที่ฉันเลิฟมากกว่าคุณตั้งมากมายหลายคน ทั้งเงินทั้งเกาหลีสี่ห้าพัน คุณจะเป็นหรือไม่เป็นเดอะสเดจแล้วฉันก็ไม่เคยคิดอะไรไปไกลเกินขอบเขตของแฟนคลับ!"

"ผมจะเข้าใจได้ไง ก็ขนาดว่าผมออกจากวงการมาแล้วคุณยังมองด้วยสายตาแบบนั้น ที่สำคัญคุณไม่ได้มีโอกาสใกล้ชิดไอดอลคนอื่นด้วยนี่นา แฟนคลับที่ไหนก็ยากได้โมเมนต์กับไอดอลทั้งนั้น ยิ่งถ้ามีโอกาสให้ได้เข้ามาเป็นวงในหรืออะไรที่มากกว่าแค่แฟนคลับทั่วๆ ไป ส่วนใหญ่ก็มักไม่ยอมพลาด ผมถึงต้องระวังตัวไว้ ผมเป็นคนรอบคอบ"

"เป็นคนรอบคอบหรือหลงตัวเองจนหน้ามืดกันแน่ฮี้ ไม่ว่าคุณจรรแวงเพราะเคยเจอซาแซงหรือแฟนคลับประเภทไหนมาก่อน แต่สาบานเลยว่าฉันไม่ใช่พวกชอบสร้างปัญหา ฉันแค่ชอบกิจกรรมที่มีเรื่องสนุกทำเพื่อผ่อนคลายความเครียด ตามดารารอเพื่อจะได้มีเรื่องให้เฟือก แต่ไม่เคยอยากมี

สายสัมพันธ์ส่วนตัวกับไอดอลเลยสักนิด ไม่ได้ต้องการอะไรมากไปกว่าการคอยให้กำลังใจอยู่ห่างๆ ช่วยผลักดัน ตามซัพพอร์ต ชื่นชมอยู่ไกลๆ ร่วมกับแฟนคลับทั้งหมดอย่างเป็นกลุ่มก้อน และไม่ต้องการความพิเศษเหนือกว่าแฟนคลับคนอื่น เพราะความสนุกของการดั่งเครื่องหนึ่งมันจะมาจากแฟนคลับด้วยกัน ถ้าฉันคิดอะไรบ้าง แบบที่คุณว่าก็คงมีผู้ชายที่ฉันอยากได้มาเป็นสามีจริงๆ นับไม่ถ้วนเลยล่ะค่ะ แล้วจะบอกให้นะ...ว่าเวลาตั้งฉันชอบเรียกศิลปินว่าลูก จะดูหลักฐานไหม ถ้าอยากจะแหกจริงๆ *คุณแม่* จะจดชื่อแก็กซ์ ตัวเองให้ไปชูดได้ตามสบายเลย!"

"ดีดีจ๊ะ... เบาๆ หน้อยเถอะหนู แซคชวีญหนีดีฝ่อหมดแล้วนั้น ดูหน้า..."

ป้ามัทปรามเนิบๆ อย่างใจเย็น พร้อมเอามือมาแตะข้อศอกฉันอย่างนุ่มนวล เรียกสติที่แตกกระเจิงของฉันคืนกลับมาได้ในระดับหนึ่ง อาการหัวร้อนที่ยิ่งพุทก็ยิ่งของขึ้นจึงค่อยๆ ทุเลาเบาบางลง... สีหน้าแซคตอนนี้ดูเหมือนจะตกตะลึงประหลาดใจไม่น้อยเลย

ฉันรู้ตัวมานานแล้วว่าแซคมีความรู้สึกในแง่ลบต่อฉันมาตลอดนับแต่วันที่ฉันบังเอิญไปเห็นเขามีอะไรกับผู้หญิงสองคนในวิลล่าของโรงแรมตอนเราไปร่วมประชุมงานหนึ่งด้วยกัน เพราะหลังจากนั้นมาเขาก็มองฉันด้วยสายตาห่างเหินกว่าเดิม ทั้งเฉยชา บางทีก็ทำหน้าเหยี่ยงใส่ มีแววรังเกียจเตียดฉันทันที ระแวงหน้อยๆ และไม่เคยเป็นมิตรด้วยอีกเลย อาจเป็นเพราะเขาคิดไปเองว่าฉันเห็นพฤติกรรมทางเพศอันโลดโผนของเขาแล้วจะตั้งแง่รังเกียจ ซ้ำยังคงเอาเรื่องของเขาไปนินทาลับหลัง เขาก็เลยชิงตั้งแง่ใส่ฉันก่อน... แต่จริงๆ ความรู้สึกในแง่ลบของฉันอย่างที่ว่านั้นมันก็ต้องมีบ้างแหละ ก็ใครมันจะไปอดใจไม่คิดหรือเก็บเรื่องแบบนั้นไว้คนเดียวเจียบๆ ได้ อย่างน้อยมันก็ต้องเผื่อทำให้เพื่อนพ้องบ้างสิคนเรา...

แต่ถึงกระนั้นแซคก็ไม่เคยหยาบคายใส่ฉันเท่าวันนี้มาก่อน เขาไม่เคย

พูดจาแยๆ กับฉันตรงๆ แบบนี้เลย ยอมรับว่านี่ฉันช็อกน่าดูเลยละ

แต่ว่านะ...การที่รู้ว่าฉันเป็นแฟนคลับและปลื้มเขามาก นี่มันต้อง
ระแวงและรังเกียจกันจริงจังขนาดนี้เลยหรือ แทนที่จะดีใจที่มีคนชอบ...
เขาดันมาเกลียดฉันแถมยังทำให้ฉันเกลียดเขาอีกต่างหาก งี่เง่าพิลึก!

"ไปกันเถอะคะ แทมมีคูปัทรศัพท์เสร็จแล้ว ขอโทษนะคะที่ปล่อยให้
รอนาน"

เมื่อสาวสวยของแซคเดินกลับมาสมทบ บรรยากาศตึงเครียดก็พลัน
คลี่คลายไป ฉันพยายามปรับอารมณ์และสีหน้าให้เป็นปกติแล้วเดินตามหลัง
แซคกับแอมมี่ที่ช่วยกันประคองป้ามัทไปที่รถ...ด้วยความรู้สึกที่ยากจะ
บรรยาย

ทุกคนที่บ้านของฉันมีความตื่นเต้นดีใจกันถ้วนหน้าที่มีแซคเป็นแขก
มาร่วมงานเลี้ยงครบรอบแต่งงานของพ่อกับแม่ในวันนี้ โดยเฉพาะ 'พีแอม'
พีสะใภ้ฉันที่ใส่ใจแซคเป็นพิเศษ ซึ่งแซคก็ทำตัวดีมีมารยาทกับทุกคน
แม้จะไม่ใช่คนคุยเก่งอะไรนัก แต่ก็ถือว่าเขาช่างคุยอย่างรู้กาลเทศะและ
รู้จังหวะการสนทนาเป็นอย่างดี วันนี้เขาดูมีเสน่ห์ไม่ต่างจากแซคในรายการ
เดอะสเตจที่ทุกคนคุ้นเคยเลย ตรงข้ามกับคนที่หาเรื่องให้ฉันช็อกและ
หงุดหงิดสุดๆ เมื่อชั่วโม่งก่อนลิบลับ...

ซีกับแป้งตกใจมากเมื่อมาเจอแซคที่บ้านฉัน พวกเขาอึกทหายแซค
ตามมารยาทโดยไม่แสดงความประหลาดใจอย่างออกนอกหน้า จนกระทั่ง
เมื่อมีโอกาสอยู่กับฉันตามลำพังตอนช่วยฉันจัดเตรียมของหวานและผลไม้
หลังมือค้ำอยู่ตรงเคาน์เตอร์เตรียมอาหารในครัว เพื่อนรักทั้งคู่ก็เปิดฉาก
รุมฉันทันที...

"คืออะไรยังไง" ซีถามพลางตวัดสายตาผ่านประตูห้องครัวออกไปทาง
โถงกลางของบ้านเว็บหนึ่ง ซึ่งข้างในนั้นแซคกำลังตกอยู่ในวงล้อมอันอบอุ่น

ของครอบครัวฉัน

วันนี้โถงกลางถูกปรับเปลี่ยนให้เป็นห้องอาหารขนาดใหญ่ชั่วคราว บรรยากาศโดยรวมของงานเลี้ยงครบรอบแต่งงานของพ่อกับแม่ของฉันวันนี้ ถือว่าดีมาก บ้านเราชอบจัดงานเลี้ยงเล็กๆ แบบนี้เป็นปกติอยู่แล้ว ทุกอย่าง จึงดูราบรื่นและมีบรรยากาศกันเองอย่างเป็นธรรมชาติ

"แซคขอตามมาด้วย เพราะวันนี้เขาอยากใช้เวลากับป้ามัท เขาบอกว่าว่างแค่วันนี้วันเดียว ตั้งแต่พรุ่งนี้จะต้องจัดงานยาวสองอาทิตย์รวด คงอยากมีเวลาอดอ้ออันคุณยาย"

"แต่ฉันว่า... เหตุผลที่เขาทำแบบนี้คงเป็นเพราะเขาระแวงแกลมมากกว่านะ ดีดี เขาอาจจะกลัวแกลมาแย่งสมบัติป้ามัทไปหมดเลยต้องหาทางตามจับผิด และกันท่า!"

การสันนิษฐานด้วยท่าทางมั่นใจของเป้งทำให้ฉันต้องชะงักและ นิ่งหน้ามอง

"แซคอาจจะไม่ใช่คนงกหวงสมบัติก็จริง ดูได้จากการที่เขาสละธุรกิจ มูลค่านมหาศาลให้ลูกบุญธรรมของพ่อรับช่วงแทนโดยไม่เสียดาย แล้วมา เริ่มต้นชีวิตใหม่ของตัวเองอย่างเป็นอิสระ แต่นี่มันคนละครณีกัน ที่เขา ไม่ต้องการบริษัทของพ่อก็เป็นเพราะรู้ตัวว่าไม่รักและไม่มีความถนัดในการ บริหารงาน อายุก็ยังไม่เกินกว่าจะตัดใจทิ้งชีวิตสนุกสุดเหวี่ยงของตัวเอง ไปรับผิดชอบงานใหญ่ที่ยู่ยากระดับนั้นได้ แล้วเขาก็ชอบเมืองไทยมาก ถึงได้ย้ายมาปักหลักอยู่ที่นี่ ที่สำคัญทรัพย์สินสมบัติของป้ามัทส่วนใหญ่คือ ที่ดินทำเลทองและอสังหาริมทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้อย่างสม่ำเสมอทั้งนั้น โดยที่ไม่ต้องใช้งเงินลงทุนหรือบริหารงานอะไรยุ่งยากเลย ได้มาไว้ก็สบาย ไปทั้งชาติโดยแทบไม่ต้องทำอะไร"

"จริงๆ ฉันก็เริ่มจะสงสัยเรื่องนี้อยู่เหมือนกัน" ฉันพึมพำอย่างคล้อย ตาม

"แล้วถ้าป้ามัทตัดสินใจว่าจะยกสมบัติให้แกจริง ๆ เขาจะรีบฆ่าตัดตอนแกใหม่เนี่ยดีดี!" ซีโพล่งขึ้นอย่างตลกอกตลกใจ ฉันทเลยค้อนขวับ

"เขาไม่โง่แบบนั้นหรอกน่า ขึ้นทำไปใครก็รู้กันหมดสิว่าเป็นเขา"

"มันก็ไม่แน่นะ คนเรามีอารมณ์ชั่ววูบด้วยกันทั้งนั้น แล้วบางทีเขาอาจจะตัดสินใจทำลงไปเพราะมันใจว่าตัวเองสามารถวางแผนได้แยบยล... ไม่เหลือหลักฐาน แล้วสมบัติป้ามัทไม่ใช่ใช่น้อยๆ เลย ถ้าหน้ามิดขึ้นมาเขาอาจจะคิดว่าการเสี่ยงวางแผนฆาตกรรมแค่ศพเดียวมันคุ้มยิ่งกว่าคุ้ม อย่าว่าแต่ศพเดียวเลย ต่อให้สามสี่ศพเขาก็อาจจะทำเพื่อสมบัติป้ามัทได้สบายๆ"

"นี่แกคงเขียนบทซีรีส์ให้คุณโบว์มากไปแล้วนะซี แกกำลังท้องกำลังใส่อย่างจินตนาการถึงอะไรแบบนั้นให้มาก เดี่ยวหลานฉันเกิดมาเป็นคนใจคอโหดเหี้ยม สงสารคุณทีออป"

"เออ นั่นนะสิ" แป้งมีท่าที่เห็นด้วยกับฉัน "เห็นที่ฉันคงต้องเตือนคุณโบว์ให้เลิกใช้งานแกชั่วคราวแล้วละ"

"เหนือสิ่งอื่นใด... ต่อให้ป้ามัทยกสมบัติให้ ฉันก็จะไม่มีวันรับไว้ นั่นมันยิ่งกว่าเงินร้อนก้อนโตที่อาจจะนำมาซึ่งเคราะห์กรรมชุดใหญ่แบบคอมโบ้เซต ขึ้นรับไว้คงจะมีแต่ปัญหาเดือดร้อนตามมาไม่จบไม่สิ้น"

คนที่สวยโดดเด่นกว่าใครในคำวันนี้เป็นใครไปไม่ได้นอกจากผู้หญิงของแซคที่ชื่อแทมมี่ แม้ชุดที่สวมจะเป็นแค่ค็อกเทลเดรสสีขาวยาวแต่มันกลับเซ็กซี่มีเสน่ห์และสวยสง่าอย่างร้ายกาจ ผิวสีแทนผุดผ่องทำให้เธอดูแพงระยับราวกับนางแบบอินเตอร์ที่มีใบหน้าสวยหวานชวนพิศมัย อีกทั้งแทมมี่ยังเป็นคนอัยาศัยดีมากจนพวกเราต่างพากันชื่นชมถ้วนหน้าและทำให้ฉันยิ่งหมั่นใส่แซคเข้าไปใหญ่ แต่ก็...ทำให้เข้าใจได้ว่าเหตุใดเขาจึงมีท่าที่ดูถูกฉันอย่างจริงจังเมื่อระแวงว่าฉันจะไปคิดเลยเถิดกับเขาก็ในเมื่อแฟนเขาตีเลิศประเสริฐศรี เขาก็คงอดไม่ได้ที่จะเอาผู้หญิงกะโหลก

เวลาที่ท่าท่าเหมือนจะมีใจให้เขาไปเปรียบเทียบ แต่มันก็น่าโมโหจริงๆ ที่เขาออกอาการว่ารับไม่ได้เพียงเพราะคิดว่าฉันไปแอบชอบ...

พอเราจัดห้องโถงให้เป็นฟลอร์เต้นรำชั่วคราวตามสไตล์ครอบครัวบ้านเทิงของเรา หนุ่มๆ ก็พากันต่อคิวขอเต้นรำกับแพมมียกใหญ่ แพมมีทำให้ห้องโถงกว้างที่ดูจืดชืดไร้สีสันนิยมและแสนจะธรรมดาสามัญของบ้านฉัน กลายเป็นเสมือนโถงงานเลี้ยงสุดหรูในเทพนิยายไปโดยปริยาย แม้แต่พ่อฉันยังกระตือรือร้นขอเต้นรำกับแพมมีโดยไม่คิดจะเกรงใจศรีภรรยาที่กำลังฉลองวันครบรอบแต่งงานร่วมกัน พ่อจับคู่เต้นเปิดฟลอร์กับแม่เสร็จ พ่อก็ซึ่งไปขอแพมมีเต้นต่อทันที แล้วยกแม่ให้เต้นกับแซคไปหน้าตาเฉย แม่เป็นคนใจกว้างและเป็นผู้หญิงสายฮาอยู่แล้วจึงได้แต่แซวพ่อที่ออกอาการขวยเขินแพมมีอย่างขำๆ แถมยังถ่ายรูปรูปเก็บไว้เป็นที่ระลึกเสียมากมาย อีกต่างหาก ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะพ่อไม่เคยมีประวัติเรื่องเจ้าชู้นอกใจมาก่อนแล้วแม่ก็ไม่ใช่คนคิดมาก บ้านฉันเป็นมนุษย์สายฮาบ้ากิจกรรม และมองโลกในแง่บวกสุดๆ ส่วนเรื่องดราม่าจะไม่มีที่นิยมในหมู่เราเท่าไรนัก

"แซคช่วยเต้นกับดีดีสักเพลงได้ไหม ดีดีเป็นแฟนคลับตัวยงของคุณเลยนะคะ"

ที่สะใภ้ฉันเอ่ยปากอย่างมีเมตตา... ทั้งที่ฉันไม่ได้ต้องการเลย ทำให้ทุกคนตรงนั้นหันมามองฉันเป็นตาเดียว ฉันกะพริบตาสองปริบพร้อมกับยกมือขึ้นเกาหัวเก๋อๆ พอมองไปทางแซคก็เห็นเขาทำหน้าแบบ... บอกไม่ถูกเหมือนกันว่าเขาทำหน้ายังไง แต่มันทำให้ฉันรับรู้ได้ว่าเขายี่ และมีการต่อต้านเบาๆ ทันควัน

อะไรของเขาเนี่ย ทำไมต้องรังเกียจกันด้วย ฉันน่าจะตรงไหนมีทราบถึงตอนนี้ฉันจะนั่งเสื่อยืดตั้งประจำด้อมเกาะฯ กับกางเกงยีนขาสั้นโทรมๆ สวมแว่นสายตารอบเหลี่ยมเซ็กซี่เปิด เนิร์ตนิดๆ ดูน่าเบื่อหน่ายๆ หน้าอกลำพองไม่มีความเร้าใจใดๆ ชุกช่อนอยู่ ขาไม่ค่อยยาว เอวไม่ค่อยกิ่ว ผิวพรรณ

รีกซ์ชิดเขียวเหมือนผีดูดเลือด ผมเผ้าหยาบกระด้างเหมือนไม้กวาดดอกหญ้า...
แต่มันก็มีอยู่บ้างนะคนที่บอกว่าฉันน่ารักนะ ถึงจะมีไม่มากนักแต่ก็ถือว่า
มีละนะ...

"ว่าไง คุณจะเด่นไหม"

ฉันนั่งงั้นไปเพราะคำถามอย่างไม่อ้อมค้อมจากปากแซค ท่าทางเขาดู
ถามแบบแสบๆ ตามมารยาท จะว่าไป...ตอนนี้ฉันเองก็ทำตัวไม่ค่อยถูก
นักต่อหน้าแซค เนื่องจากใจจริงฉันยังชอบและรู้สึกดีต่อเขาอยู่ค่อนข้างมาก
ในขณะที่เขาดูเหมือนจะหมั่นชี้หน้าฉันสุดๆ ไปเลย!

"อย่าเล่นตัวเลยดีดี เต้นกับพี่เขาหน่อยเถอะ"

"แม่... แซคเด็กกว่าดีสามปี พี่เฟอะไรกัน" ฉันรีบเตือนด้วยสีหน้า
ไร้อารมณ์

"อะไรนะ!" แม่ทำท่าตกใจจนเวอร์

"แม่อีก... ผู้เข้าประกวดเดอะสเตรจต้องอายุไม่เกินยี่สิบหก แล้วตอนนี้
เขาจะเป็นรุ่นพี่ดีดีได้ไง" พี่บ๊อด... พี่ชายฉันเตือนแม่ด้วยเสียงกลัวหัวเราะ
ปรายตามองแซคอย่างเอ็นดู แม้แต่พี่ชายแมนเกินร้อยของฉันก็ยังดูเหมือน
จะหลงเสน่ห์แซคไปด้วยอีกคนแล้วละ

"เออ... จริง แม่อีกสิมหนักไป"

"ขอโทษครับที่ผมหน้าแก่ไปหน่อย" แซคพูดกับแม่ พร้อมกับตีหน้าเศร้า
ไต้น่ารักโคตรๆ และนำหมั่นไส้มาก เกลียดดด!

"โธ่ แซคไม่ได้หน้าแก่เลยนะจ๊ะ แต่ท่าทางลูกดูเป็นผู้ใหญ่กว่าดีดีมาก
แล้วหน้าฝรั่งแถมยังตัวสูงใหญ่แบบนี้... พอเทียบกับดีดีที่นอกเวลางาน
จะกะเบี๊ยะกะปាប់ดูไม่ได้สุดๆ อย่างที่เห็นนี่ละ แม่อีกเลยยิ่งเพลอลืมเรื่องอายุไป"

ไม่เข้าใจ...แม่จะขี้ทำโมเนี่ยยย นี่ลูกนะลูก แล้วนั่นมันก็คนอื่น!

แต่สรุปว่า...แม่ฉันก็เคยขี้แซคสุดๆ เพราะขำควาทั้งหมดทั้งมวลที่รู้มา
จนถึงขนาดคอยขัดคอฉันกับพี่สะใภ้ที่เป็นแฟนคลับแซคอยู่ตลอดเวลา

ตอนนี้ได้เปลี่ยนสีไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว อาจเพราะอิทธิพลจากของขวัญ วันครบรอบแต่งงานที่แซคนำมามอบให้ ซึ่งเป็นแพ็คเกจทองเที่ยวระดับหรูบนเรือสำราญสุดพิเศษสำหรับพ่อกับแม่...ก็เป็นที่ แม่จึงถึงกับเรียกแซคว่าลูกได้โดยไม่เคอะเขินเลยสักนิด *จ๊ะแม่จ๋า...ตั้งอย่างหนูขอ ยอมแพ้แต่โดยดี!*

"ตกลงว่าอยากเต้นกับแซคไหมดีดี มัวชักช้าเสียเวลาคนอื่นเขา" แม่คาคัน

"อยากมากเลยคะ แต่ไม่ดีกว่า...ดีเชิน"

"เชินทำไม!" แม่ดูพร้อมทั้งค้อนเคื่องเหมือนหมั่นไส้ลูกสาวสุดที่รัก เต็มทน "แล้ววันนี้ไม่เห็นกรี๊ดกรี๊ดแซคเลย หรือว่าเบื่อแล้ว"

"ใครบอก ดียังชอบเขาอยู่นะคะ อาจไม่เท่าเดิม...แต่ก็ยังชอบ ถึงจะผิดหวังไม่หายเรื่องที่เขาทิ้งเวทีเดอะสเตจไปกลางคัน แต่สี่ห้าเดือนมานี้ดีก็ยังคงตามตั้งเขาทางโซเชียลอยู่ตลอด"

"ตอนนั้นคุณแม่เขาเจ็บหนัก เขาต้องรีบไปดูแลคุณแม่ ลูกควรจะเข้าใจและชื่นชมเขาถึงจะถูกต้องดีดี ไม่ใช่มาบอกว่าผิดหวัง"

"ดีก็ชื่นชมเขาอยู่นะคะ แล้วก็ยังชอบเขาอยู่ ถึงจะไม่เท่าเดิม..." แต่...เราต้องสนทนากันเรื่องความตั้งใจของฉันอย่างเปิดเผยและจริงจัง ต่อหน้าแซคเพื่อ...?

"งั้นก็เต้นกับเขาสิ นี่โอกาสทองแล้วนะ" แม่ยุยงส่งเสริมไม่เลิก

"ถือเสียว่าเป็นการเต้นรำเพื่อเก็บความทรงจำไว้เป็นที่ระลึกนะจะดีดี ไปเถอะจ๊ะ" ป้ามัทช่วยเชียร์อีกแรง ทำเอากลายเป็นประเด็นที่ทำให้ฉันต้องตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบากขึ้นมาทันที โชคดีที่แทมมีเต้นรำต่อกับพ่อฉันอีกเพลง ส่วนซีกีแวนไปคุยโทรศัพท์กับสามี ในขณะที่แบ่งหลบไปคุยโทรศัพท์เรื่องงานอยู่ในครัว ฉันเลยไม่ต้องอึดอัดเพราะสายตาจ้องจับผิดของเพื่อนรักและแฟนสาวของแซค

ในที่สุดฉันก็เลยได้เดินร่ำกับแซคและเหยียบเท้าเขาไปหลายทีจริงๆ แล้วเลขาฯ ส่วนตัวคุณไอซ์อย่างฉันนี่น้ออกงานกับเจ้านายบ่อยจนเดินร่ำได้คล่องแทบทุกจังหวัด มีความซ่าของเกือบทุกสตั๊ปเลยก็ว่าได้ แต่ทำที่เซ็กซี่ๆ หยิ่งๆ และดูไว้ตัวกับฉันจนไอเวอร์ของแซคทำให้ฉันหมั่นไส้จนอดไม่ได้ที่จะแกล้งเหยียบเท้าเขาเหมือนไม่ได้ตั้งใจอยู่หลายครั้ง ยอมรับว่าความใกล้ชิดและสัมผัสของเขาทำให้ใจฉันเต้นระรัวเหมือนจะระเบิดออกมาจากอกตลอดเวลา ทว่าฉันเป็นคนที่สามารถควบคุมปฏิกริยาตัวเองได้ดีเหมือนมนุษย์ทั่วไป ยกเว้นอาการร้อนผ่าวที่แก้มจนมันน่าจะแดงปลั่งให้เขาจับสังเกตได้ไม่ยาก แต่ว่า...ก็ช่างมันปะไรเรื่องแค่นี้...

"มือคุณเย็น ตื่นเต้นหรือ"

"นิดหน่อย" ฉันตอบหน้าตาเฉย ตรงข้ามกับหัวใจที่กระตุกดูอย่างแรง

"ไหนว่าไม่ค่อยชอบผมแล้ว"

"ต่อให้เต้นกับลุง รมภ. หรือป้าชายลือตเตอร์ี่หน้าเซเว่น มือฉันก็เย็นเป็นผีดิบแบบนี้แหละ"

"..."

"ถามหน่อยได้ไหม เพราะอะไรคุณถึงเกลียดฉัน"

"ใครบอกว่าผมเกลียดคุณ"

"เด็กสามขวบยังดูออก"

"..."

"บอกหน่อยเถอะ มันคาใจมาก ฉันไปทำอะไรให้คุณโกรธตอนไหนหรือ เมื่อก่อน...จำได้ว่าเวลาเจอกันคุณก็ไม่เคยทำท่ารังเกียจฉันแบบตอนนี้หรือว่าคุณเกลียดจัง?"

"นั่นก็ส่วนหนึ่ง...แต่ไม่เกี่ยวกับกรณีคนอื่นเลยนะ ผมรู้สึกไม่ดีก็เฉพาะแฟนคลับนิสัยอย่างคุณเท่านั้นแหละ"

ฉันสะอึกอย่างหนักจนหน้าแทบหงาย แล้ว *นิสสัยอย่างฉัน* นี่มันยังไวกันพระ ฟังแล้วขื่นจนอยากตบ แต่ฉันก็สามารถทำใจได้ภายในไม่กี่วินาที เออ...ทำไมฉันเก่งอย่างนี้เนี่ย ทั้งเก่งทั้งแกร่งทั้งหน้าหนาเลยแม่คุณ!

"นี่ก็ดีแล้วที่คุณโดนตัดออกจากเดอะสเตจ และเลิกคิดเป็นนักแสดงอาชีพ เพราะถ้าอยากเป็นนักแสดงแล้วดันเกลียดแฟนคลับตัวเอง ชาตินี้คงได้เกิดอยู่หรอก" ฉันประชด

"ก็บอกแล้วว่าอคติเฉพาะกับคุณ"

สะอึกซ้ำสองค่ะ! "แล้วทำไมต้องเป็นเฉพาะกับฉันด้วย!"

"ก็เพราะผมรู้ว่าคุณดูถูกผม"

"..."

"ครั้งแรกที่เราเจอกันที่ออฟฟิศไอซ์ ผมจำได้ว่าคุณดีกับผมมาก คุณมีน้ำใจ...คอยช่วยเหลืองานผมเป็นอย่างดีด้วยความจริงใจ จนเรียกได้ว่าทุ่มเทให้เกินหน้าที่ด้วยซ้ำ ผมจึงรู้สึกดีกับคุณจริงๆ ผมชื่นชมที่เห็นคุณรับผิดชอบงานของตัวเอง หรือแม้กระทั่งผมและของคนอื่นอย่างกระตือรือร้นเสมอ จนผมมักจะอิจฉาไอซ์ที่มีคุณเป็นผู้ช่วย..."

"..."

"แล้วผมก็ถูกชะตาที่คุณมากตั้งแต่แรกเจอ ตอนนั้น...ผมชอบคุณมากจริงๆ นะดีดี"

"..."

"แต่ว่าสายตาที่คุณมองผมมันเปลี่ยนไปทันทีหลังจากคุณเข้าไปเห็นผมในวิลล่าคืนนั้น..."

คำพูดด้วยน้ำเสียงราบเรียบเย็นชาของแซคทำให้หัวใจฉันหกคะเมนตีลังกาเหมือนรถไฟเหาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขาพูดถึงเรื่องตอนที่ฉันเห็นเขานัวเนียกับผู้หญิงสองคนในสระว่ายน้ำ!

"ตั้งแต่นั้นผมก็รู้สึกชัดเจนเลยว่าคุณนี่กดูถูกผมอยู่ตลอดเวลา สายตา

คุณทำให้ผมขุ่นลุก แล้วคุณยังเอาผมไปนินทาลับหลังอีกด้วย ผมเกลียดที่สุดคือคนที่ชอบดัดสินคนอื่นเพราะคิดว่าคนอื่นแตกต่างจากตัวเอง ผมรับไม่ได้จริงๆ กับนิสัยแบบนี้ของคุณ มันเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจมากสำหรับผม ซึ่งก็คงไม่ต่างจากที่คุณรังเกียจเรื่องของผมเท่าไรหรอก"

ฉันสะดุ้งอีกอย่างจังอีกหนึ่งคำรบ คราวนี้รู้สึกหน้าม่านจนมีตไปวูบหนึ่งเลย ต้องยอมรับอย่างเถียงไม่ออกว่าตัวเองนิสัยไม่ดีมากเสียจนสมควรโดนเขาตำแล้ว เพราะฉันก็เป็นแบบที่เขาว่าจริงๆ นั่นแหละ แต่ว่าการที่อยู่ๆ เขาก็มาบอกว่าเคยชอบฉัน แต่ตอนนี้เกลียดแล้วเพราะว่าฉันนิสัยไม่ดี นี่มันคืออะไรกันเนี่ย บอกเลยว่าฟังแล้วสับสนจนจิตหลุดอย่างแรง หลุดแบบหลุดลุ่ยเลยละ!

"ถึงผมจะไม่ใช้คนดี ความประพฤติบางอย่างก็แย่มากอย่างที่เห็น แต่มันก็เป็นเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวอะไรกับคุณ ผมจึงไม่ชอบเลยที่สังเกตเห็นว่าเวลาเราเจอกัน สายตาที่คุณมองผมมันเปลี่ยนไปหลังจากได้เห็นพฤติกรรมส่วนตัวของผมในคืนนั้น ถึงจะพยายามบั่นหน้าเป็นปกติสักแค่ไหน คุณก็ซ่อนอาการดูถูกดูหมิ่นเอาไว้ไม่ได้เลย"

"..."

"แล้วบังเอิญว่านั่นเป็นครั้งแรกสำหรับผม ที่มีคนไร้มารยาทโผล่มาเห็นตอนกำลังมีเซ็กซ์ มันเป็นเรื่องส่วนตัวที่ผมไม่ชอบให้ใครมาสอดรู้สอดเห็น มันจึงถือเป็นเหตุการณ์เลวร้ายที่สุดเรื่องหนึ่งในชีวิต ผมถึงรู้สึกแย่มากจนฝังใจ จนพานเกลียดคุณเข้าไส้"

"ฉัน...แต่ฉัน...ตอนนั้นฉันไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้คิดจะสอดรู้สอดเห็นเลย!"

"แน่ใจเหรอตีดี"

"นี่คุณ...คิดว่าคืนนั้นฉันเจตนาเข้าไปดูคุณให้เต็มตาั้นเหรออ!"

"แล้วเต็มตาไหมละ"

ฉันสะดุ้งอีกและหน้าเจื่อนไปทันควัน ทำให้แซคแสดงสีหน้ารังเกียจ

ออกมาอีกครั้ง

"แต่จากนั้น... พอผมเข้าประกวดเดอะสตาร์แล้วคุณก็เปลี่ยนท่าทีมา คลั่งไคล้และคอยเชียร์ผมในฐานะแฟนคลับตัวยงอย่างจริงจัง เหมือนลืม เรื่องคือนั้นไปแล้ว มันก็ทำให้ผมเห็นแล้วยิ่งรู้สึกแปลกๆ กับคุณเข้าไปใหญ่ บอกตามตรง... แทนที่จะเปลี่ยนใจมาชอบ ผมอยากให้คุณอย่างคุณเกลียดผม ไปตลอดชีวิตเลยมากกว่า"

"..."

"นี่แหละ คือเหตุผลว่าทำไมผมถึงอคติเฉพาะกับคุณแค่คนเดียว"

เหตุผลของเขาทำให้ฉันรู้สึกหน้าชาจนสะใจ ชาตึกไปทั้งแถบ ชาไปหมดทั้งตัว ทั้งร้อนวูบวาบและเย็นๆ ซาๆ สลับกันไปมา แถมนยังมีอาการ จุกจนพูดอะไรไม่ออกอีกต่างหาก รู้สึกแน่นในอกจนลมหายใจติดๆ ชัดๆ ขึ้นมาอย่างกะทันหัน มือฉันสั่นจนรู้สึกได้...ฉันอาจจะสิ้นไปทั้งตัวเลยด้วยซ้ำ การเคลื่อนไหวตามจังหวะเพลงช้าๆ อย่างอัตโนมัติราวกับหุ่นยนต์นั้นก็พลันชะงักงันจนแน่นิ่งไปโดยปริยาย ในที่สุดจึงต้องเค้นเสียงพึมพำบอกเขา เพื่อขอตัวยุติการเต้นรำ แล้วผละออกจากวงแขนเขาไปทันที...

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160622436.html>